54

77STE JAARGANG No. 8963 ZATERDAG 27 FEBRUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Actie in Soedan voor terugkeer van Naguib

Opstand van Cavalerie-officieren

Cairo. — Nergens in Egypte heeft het aftreden van Naguib tot dusverre geleid tot ongeregeldheden. Het onafhankelijke blad „Al Akhbar" schreef: „Egypte kan geen enkel individu verafgoden, omdat het alleen zijn vrijheid en waardigheid verafgoodt. Mensen zijn voorbijgaande schaduwen en kunnen alleen in aanzien staan, zolang zij hoog verheven idealen vertegenwoordigen".

In Cairo is geopperd, dat Naguib wellicht om gezondheidsredenen binnenkort naar Luxor of elders in Opper-Egypte zal vertrekken.

In tegenstelling tot de rust in Egypte is in Khartoem, de hoofdstad van de Soedan, wel betoogd tegen het aan de kant zetten van Naguib. De secretaris van de Soedanese Egyptisch-gezinde Unionistische Partij verklaarde, dat de Unionisten Egypte steunen, omdat het land door Naguib, „de enige Egyptische politicus, die iets over de Soedan weet", werd geleid. Wat in de Soedan is tot stand gebracht, is uitsluitend aan hem te danken.

Vandaag komt de Unionistische Partij in algemene vergadering bijeen.

Veertig cavalerie-officieren van de Abbasia-kazerne te Cairo zijn vanmorgen vroeg tegen het nieuwe regiem van kolonel Abdel Nasser in opstand gekomen. Zij werden aangevoerd door majoor Khaled Mohieddin, een lid van het revolutionnaire opperbevel en broer van de minister van binnenlandse zaken.

Majoor Khaled, die een belangrijk aandeel heeft gehad in de staatsgreep van Juli 1952, welke Faroek van de troon stootte, bezocht generaal Naguib in diens zwaar gewaakte woning vandaag en verzocht hem het bewind opnieuw in handen te nemen. Naguib ging hiermee accoord, aldus Reuter, en verzocht de majoor als zijn nieuwe premier te willen optreden.

Lou Lichtveld waarnemer in Caracas

Paramaribo. — De Surinaamse regering heeft de heer Lou Lichtveld benoemd tot tijdelijke attaché bij het Nederlandse gezantschap te Caracas teneinde de pan-Amerikaanse conferentie als waarnemer te volgen.

Koning Carnaval is op grootse wijze in Nice (Z.-Frankrijk) ingehaald. Place Massena was feestelijk verlicht door tienduizenden lichtballetjes, die een sprookjesschijn gaven over de talrijk opgekomen menigte, die Koning Carnaval de 70ste kwamen verwelkomen.

Mitchell weigert met McCarthy te dineren

Washington. — De voorzitter van het nationale comité van de Amerikaanse Democratische Partij, Mitchell, heeft geweigerd aan te zitten aan een diner te Chicago op St. Patrick's Day (17 Maart), waarop ook McCarthy aanwezig zal zijn. „Ik zal geen brood breken met een man, die valse getuigenis heeft afgelegd tegen meer dan 30 millioen Amerikanen", zo verklaarde Mitchell, doelend op de beschuldiging van de Senator, dat de Democratische Partij een door het communisme aangetast etiket draagt.

De Republikeinse commissie voor het beleid in de Senaat heeft gisteren opdracht gegeven de mogelijkheid te bestuderen van veranderingen in de regels, volgens welke onderzoekingen, zoals Senator McCarthy die instelt, worden gehouden.

Senator Ferguson, de voorzitter van de commissie, zeide, dat hij de voorzitters van alle Senaats-commissies heeft laten weten, dat hij hem later bijeen zal roepen ter bespreking van voorstellen tot wijziging van bedoelde regels betreffende het oproepen van getuigen, de rechten van getuigen en het instellen van organen van onderzoek.

De Republikeinse Senator Potter, lid van de subcommissie van onderzoek, heeft gisteren verklaard, dat minister Stevens gelijk had, toen hij zei over waarborgen te beschikken tegen het beschimpen van leger-officieren, die als getuigen voor McCarthy's commissie zullen verschijnen.

Goede start van Scelba

Rome. — De Italiaanse Senaat heeft gisteren met 123 tegen 110 stemmen bij twee onthoudingen zijn vertrouwen uitgesproken in de regering van Mario Scelba, die 18 dagen geleden werd gevormd. Door deze uitslag is het vrijwel zeker, dat het kabinet over tien dagen ook de steun van de Kamer zal krijgen.

Het kabinet, het vierde sinds de algemene verkiezingen van Juni van het vorige jaar, bestaat uit christen-democraten, sociaal-democraten en liberalen, terwijl de kleine Republikeinse Partij haar steun heeft toegezegd.

Gisteravond spraken de communisten, linkse socialisten, nieuwe fascisten en koningsgezinden zich tegen Scelba uit. Deze is een uitgesproken tegenstander zowel van de communisten als van de nieuwe fascisten en is vóór de Europese eenheid.

Siciliaanse bandiet vergiftigd

Palermo. — De bandiet Gaspare Paciotta, die zich er twee jaar geleden openlijk op beroemde de bandietenleider Salvatore Giuliano, zijn neef en leider, te hebben gedood, is **vergiftigd in zijn cel in de gevangenis te Palermo gevonden.** Men meent, dat het een wraakneming van de Maffia is. Piciotta verklaarde destijds Giuliano gedood te hebben in ruil voor de belofte van persoonlijke vrijdom van de zijde der politie. Hij werd toch wegens roverij tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld. Achttien dagen geleden werd hij in zijn cel gevonden, kreunend: „Zij hebben mij vergiftigd".

Spaanse dansgroep „Coros y Danzas" naar Venezuela

Madrid. — Gedurende het verblijf te Caracas van de directeur van het „Instituto de Cultura Hispánica", de heer Sánchez Bella, is gesproken over een eventuele Spaanse deelneming, door het zenden van afgevaardigden van organisaties op cultureel en artistiek gebied, aan de tiende inter-Amerikaanse conferentie.

Ter gelegenheid hiervan zullen Spaanse boeken en tijdschriften, een kunstnijverheidtentoonstelling en een beurs van Ibero-Amerikaanse producten worden georganiseerd. Sánchez Bella is in kennis gesteld met een plan van de Venezolaanse regering ter oprichting van een studentenhuis in de universiteitsstad van Madrid bestemd voor studenten uit Venezuela, die in Madrid college lopen. De culturele en artistieke uitwisseling tussen Spanje en Venezuela **zal worden bekroond door het bezoek** van de dansgroep „Coros y Danzas", het nationale orkest van Spanje en een Spaans klassiek toneelgezelschap aan Venezuela.

'sGravenhage. — Z.K.H. prins Bernhard, die, zoals bekend, naar de Verenigde Staten gaat, keert 29 Maart weer naar Nederland terug.

Leiders van Syrische opstand stellen eisen inzake benoeming Atassi

Damascus. — De leiders van de opstand te Aleppo hebben de autoriteiten te Damascus doen weten, dat zij het niet eens zijn met de te Damascus voorgenomen procedure voor de inrichting van het staatsbestuur. Aleppo wenst niet zoveel formaliteiten voor de benoeming van de nieuwe president, maar de directe aanwijzing van de destijds door Sjisjakli afgezette Atassi.

De leiders der politieke partijen zouden wel Atassi willen benoemen, maar dan na de ontbinding van het parlement nieuwe presidentsverkiezingen willen houden overeenkomstig de grondwet van 1950.

De voorlopige president, dr Koesbari, verklaarde gisteren, dat de ministers nu aan hem verantwoording schuldig zijn. Hij zou alle betrokkenen raadplegen over een oplossing van de crisis.

Kapitein Hamdoen, de leider van de militaire opstand te Aleppo, welke leidde tot het aftreden van Sjisjakli, was een maand geleden, toen hij door Sjisjakli bevorderd werd, nog luitenant, aldus verluidt in te Beiroet ontvangen berichten.

Paus aan beterhand

Vaticaanstad. — Zijne Heiligheid Paus Pius XII heeft gisteren eigenlijk voor het eerst deze week een weinig vloeibaar voedsel tot zich genomen. Hieruit meent men te kunnen afleiden, dat de crisis overwonnen is.

Drie zich noemende „leerlingen van Christus", die uit Frankrijk naar Rome waren gekomen om, naar zij zeiden, de Paus te genezen, hebben tevergeefs getracht toegang tot de pauselijke vertrekken van het Vaticaan te krijgen. Zij zeiden, dat een eenvoudige handoplegging door een van hen voldoende zou zijn om „dreigend onheil" van de Paus af te wenden.

Senator Harley kwam juist op tijd

Washington. — De Amerikaanse Senaat heeft gisteren **het amendement op de Grondwet verworpen, hetwelk de** bevoegdheid van de president om verdragen te sluiten, zou beknotten. Het amendement was ingediend door Senator Walter George en kreeg wel een grote meerderheid, maar niet de benodigde twee-derden. De stemming luidde 60 voor en 31 tegen. De Democratische Senator Harley bereikte de Senaat juist op tijd om de 31e stem tegen uit te brengen, waardoor het amendement verworpen werd.

Eerder deze week werd reeds een voorstel van de Republikeinse Senator John Bricker, eveneens gericht op het beperken van de presidentiële bevoegdheden bij het sluiten van verdragen, verworpen.

Wordt chaufferen onder invloed van sterke drank in Venezuela strafbaar?

Caracas. — Dr. Gustavo Manrique Pacanins, de voorzitter van de commissie, die belast is met het ontwerpen van een nieuw Wetboek van Strafrecht voor Venezuela, heeft meegedeeld, dat het besturen van een motorrijtuig onder invloed van sterke drank misschien als strafbaar feit zal worden aangemerkt, zelfs indien geen leed of nadeel wordt veroorzaakt. Dit voorstel, zo zei hij, zal worden opgenomen in het tweede deel van het wetboek. Het eerste deel is reeds verschenen. Het Venezolaanse Congres zal het nieuwe ontwerp in de loop van dit jaar in behandeling nemen.

„Schoonheidskoningin" van landelijk Jisp

Uitverkorene van Tante Pos

Kent u Jisp? Het is een dorpje in Noord-Holland, zo'n plaatsje waar iedereen alles van iedereen weet, en waar het leven rustig voortkabbelt. Wanneer het van ook aan Jisp zelf had gelegen, was het plaatsje zeker nooit „in het nieuws" gekomen; nu echter ligt het ànders.

Eigenlijk is alles begonnen, toen de Jispse PTT een jarige schone uit Jisp, Guda Klopper, uitkoos als het mooiste en liefste meisje van het dorp. Of nee, de bron moeten we verder zoeken: die ligt in Melbourne, bij de Nederlander H. van Mekeren. Van Mekeren moet zich daar in Australië eenzaam hebben gevoeld, toen hij het volgende briefje opstelde:

„Dear Miss. Ik weet niet of deze kaart over zal komen. Mocht hij overkomen, schrijf me eens terug. Hopelijk heb ik succes. In afwachting, enz."

Een keurig briefje; een beetje kort misschien, maar dat was in zijn geval niet bezwaarlijk. Wat nieuwsgierigheid naar hem, de briefschrijver, kon hij wel gebruiken, want Van Mekeren kende geen enkel meisje, in ieder geval geen waarop de adjectieven „mooi" en „lief" van toepassing waren, in Nederland. Hij richtte het epistel aan de PTT te Jisp, het aan haar overlatend dit op het juiste adres te bezorgen. Zij zorgde er voor, dat het schrijven terecht kwam in de brievenbus van Guda Klopper. En Guda, die zich daar zo plotseling met de brief de Jispse schoonheidstitel in de schoot zag geworpen, schreef Van Mekeren een klinkende brief terug.

Intussen voelt „Miss Jisp" niets voor een „Missen-carrière" en zij is vastbesloten haar baan — zij is werkzaam in de huishouding en in de winkel van een boekhandelaar te Wormer — te behouden. Slechts wanneer zij de kans zou krijgen kinderverzorgster te worden — Guda is dol op kinderen, doch kon geen cursus kinderverzorging volgen, omdat deze drie jaar duurt — zou zij deze zeker met beide handen aangrijpen. Wat Guda in haar vrije tijd doet? Zij helpt haar moeder met het maken van Volendammer poppetjes, de graag gekochte souvenirs, en speelt toneel bij de plaatselijke toneelvereniging. In het vervolg zal zij zo af en toe ook wat tijd moeten besteden aan haar brieven naar haar „grote onbekende", zoals zij de briefschrijver noemt. Nog voor haar verjaardag verwacht zij weer een brief van hem, en dan een beetje uitvoeriger.

Arrestaties in La Paz

La Paz. — Te La Paz is officieel medegedeeld, dat een aantal leden van de Boliviaanse oppositie gearresteerd is, onder meer de gewezen ministers Vicente Mendoza Lopez en Alberto Salinas, de journalist Menan Estensoro en Julio Zabala, een employé van de Amerikaanse ambassade. Volgens de politie waren de gearresteerden betrokken bij een complot, dat kortelings ontdekt werd.

New York. — Uit een door de Columbia universiteit te New York ingesteld onderzoek wordt geconcludeerd, dat tien procent van de Amerikaanse schoolkinderen een gestoord gevoelsleven hebben. Onder meer heeft men kunnen vaststellen, dat op tachtig procent van de scholen niets voor de geestelijke gezondheid van de kinderen wordt gedaan.

New York. — De wereldkampioen zwaargewicht boksen Rocky Marciano verdedigt op 17 Juni te New York zijn titel tegen Ezzard Charles.

De bestuurder van deze Franse electrische locomotief met drie bijwagens kreeg van zijn superieuren opdracht om eens zoveel mogelijk kilometers boven het wettelijk toegestane te rijden. Hij slaagde erin om een record te boeken met en snelheid van 222 km!

Lenin schreef 30 jaar geleden: Wij moeten de kapitalisten (lees: McCarthy) bedanken, want zij werken voor ons!

Washington. — De Democratische Senator Ulbright heeft alle Senatoren verzocht bepaalde gedeelten van werken van Lenin te lezen, zodat zij beter begrip zouden krijgen van McCarthy's activiteit.

De Senaat keurde Fulbrights voorstel goed om in de verslagen van het Congres een uittreksel uit Lenins geschriften uit de jaren twintig op te nemen, waarin gezegd wordt: „Als de Amerikaanse bourgeoisie geheel het hoofd verloren en duizenden mensen arresteert op verdenking van bolsjewisme, en een atmosfeer van paniek schept, alarmerende verhalen over bolsjewistische complotten verspreidend, moeten wij de heren kapitalisten bedanken, want zij werken voor ons".

Washington. — De Amerikaanse militaire autoriteiten hebben gisteren bekend gemaakt besloten te hebben tot de demobilisatie van dr Irving Peress, wiens ondervraging door McCarthy aanleiding was tot het geschil tussen Mc Carthy en minister Stevens.

Huntingdon. — Boven Huntingdon in de Amerikaanse staat Tennessee is een groot transportvliegtuig van de Amerikaanse luchtmacht in brand gevlogen. Het toestel stortte vlak bij de stad neer en alle vier inzittenden vonden de dood. Twee inwoners van Huntingdon werden ernstig verwond door de brandende benzine uit het toestel.

LAATSTE NIEUWS

MINISTERS NAAR GENEVE?

Londen. — In Londense diplomatieke kringen is men van mening, dat de 26 April as. te Génève beginnende conferentie, waarschijnlijk door de Britse, Franse, Amerikaanse en Sovjet-Russische ministers van buitenlandse zaken zal worden geopend. De ministers zouden echter slechts de eerste bijeenkomsten bijwonen, waarna zij door hun plaatsvervangers zouden worden vervangen.

Recht tot het Hart

— Pak aan, slechts zó kan men het onmogelijke mogelijk maken.

Het koppel Schulte-Peters in actie op de Parijse zesdaagse. Schulte heeft zojuist Peters afgelost. Schulte rijdt vooraan; naast hem de Belg van Steenbergen; achter van Steenbergen rijdt Peters.

Is Nederland niet voorbereid op Caracas?

Nederland heeft nagelaten van de unieke gelegenheid, dat de Kleine RTC op grondgebied van het Westelijke Halfrond werd gehouden, gebruik te maken om op grootse en onweerlegbare wijze onze bedoelingen ten aanzien van de West wereldkundig te maken, aldus schrijft „Elseviers Weekblad" in een artikel, waarin het blad zich afvraagt of Nederland wel voldoende voorbereid is op de Conferentie te Caracas.

Minister Kernkamp heeft alleen gezegd, dat deze kwestie in internationaal opzicht „zuiver" is. Welnu, dan had men hier de gelegenheid deze zuiverheid aan te tonen. In plaats daarvan heeft men op de kleine R.T.C. (die, naar thans wordt gemeld, vermoedelijk beslissend is voor de toekomst van het Koninkrijk) een starre geheimhouding betracht, een geheimhouding, die in Venezuela (waarvan men het dak van Rooi Catootje had kunnen zien) zonder twijfel te denken zal hebben gegeven.

Of denkt men soms, dat de Latijns-Amerikaanse landen, die het vorig jaar in de V.N.-vergadering de stoot gaven tot het aannemen van de resoluties tegen het „koloniaal regiem" van Nederland, er nu anders over zullen denken?

In elk geval liet Nederland zelf na de verkeerde opvattingen recht te zetten. Van de belangrijke redevoeringen, die de vertegenwoordigers van Suriname en de Antillen in de V.N.-vergaderingen hielden, zijn in Den Haag geen notulen en zelfs geen uittreksels verkrijgbaar, laat staan, dat deze zijn vertaald in het Engels en Spaans. Hoe wil men dan het verwijt, dat Nederland in de West een koloniaal bestuur voert, ontzenuwen?

Nederland probeert enerzijds door het uitzenden van onze beste good-will-ambassadeur, prins Bernhard, vaste voet in Latijns-Amerika te krijgen. Anderzijds wordt hetgeen aan goede wil is gekweekt soms weer in één slag vernietigd met een roekeloosheid, een betere zaak waardig.

Zo kon het gebeuren, dat temidden van het voorlichtingsvacuum tijdens de kleine R.T.C. er plotseling een groot artikel in „Ultimas Noticias", een der belangrijkste bladen van Venezuela verscheen, waarin een „Arubaanse leider" in een kop over de volle breedte van de voorpagina verklaarde, dat de kleine R.T.C. niets anders was dan een „Nederlandse manoeuvre om de onafhankelijkheid van Curaçao en Aruba te verhinderen".

Weliswaar is minister Donker daarna op weg naar Suriname via Caracas gereisd, maar het is de vraag, of zijn persverklarinkje de reeds gevestigde verkeerde indruk nog zal hebben kunnen wegnemen.

Nauwelijks twee weken voor de pan-Amerikaanse conferentie begint, zeide minister Kernkamp op een persconferentie te Paramaribo, dat „misschien" zou kunnen worden overwogen Surinaamse en Antilliaanse waarnemers naar Caracas te zenden en bij zijn terugkeer in Nederland heeft hij nog eens gezegd, dat er weliswaar geen officiële waarnemers kunnen worden gezonden, maar dat het wel mogelijk is „een tijdelijk attaché op de tribune te hebben......"

In de West, zo dicht bij het Latijns-Amerikaanse vuur, móést men wel aan de pan-Amerikaanse conferentie gaan denken, maar een week voor de conferentie weet men nog niet, of Nederland een — officieuze — waarnemer zal zenden en wie dat zal zijn. Men kan heilig aannemen, dat de juridische wonderdokters, die in Den Haag zich zo intens met de constructie van de West hebben bezig gehouden, zich nog geen moment over Caracas het hoofd hebben gebroken.

De vorige pan-Amerkaanse conferentie in Bogotá werd doorkruist door een bloedige revolutie in Colombia, die de deelnemers aan de conferentie op de vlucht deed slaan. Nederland mag er niet op rekenen, dat het altijd zo'n geluk aan zijn kant zal hebben."

McCarthy wroet door!

Washington. — Senator McCharty heeft meegedeeld in het bezit te zijn van een fotocopie van een lijst van telefoonnummers, waarop 6 a 7 honderd namen voorkomen, die in de jaren 1940 geregeld door het hoofdkwartier van de communistische partij te Washington werden opgebeld. Afschriften van deze lijst zullen gezonden worden aan de commissie voor burgerlijRe diensten om na te gaan, „hoevelen, die op die lijst voorkomen, in dienst van de Amerikaanse regering zijn".

De Republikeinse Senator zei, dat „een groot aantal hunner" vermoedelijk communisten zijn en dat sommigen werkzaam schijnen te zijn bij het departement van financiën of bij burgerlijke landsdiensten. Hij zal zijn Senaatscommissie van onderzoek verzoeken eenieder als getuige op te roepen, die nog voor de regering werken en wiens naam voorkomt op de lijst.

McCarthy zei met „beslistheid" te hebben vastgesteld, dat de lijst in 1948 of 1949 uit het hoofdkwartier van de communistische partij weggenomen is.

Ex-koning Leopold op Curacao

Brussel. — Koning Leopold en zijn echtgenote, prinses Liliane, zijn met het KLM-toestel „Triton" naar Midden-Amerika vertrokken, waar zij enkele maanden zullen doorbrengen. De vorstelijke personen werden uitgeleide gedaan door prins Albert, die zijn ontroering nauwelijks kon bedwingen, door de Nederlandse ambassadeur in Brussel, wiens dochtertje de prinses een ruiker orchideeën aanbood. De „Triton" maakt een tussenlanding op de Azoren en Curaçao en reis door naar Panama. Na een kort oponthoud daar zal men naar Costa Rica gaan, waar het paar een maand zal blijven.

Volgens enkele Belgische bladen zou de koning deze reis maken om niet in België aanwezig te zijn tijdens de ontbinding van de Kamers en de verkiezingen, die in April worden gehouden.

Hedenochtend 7 uur landde ex-koning Leopold met zijn gemalin en gevolg op het dr Albert Plesmanvliegveld. Aanwezig waren ter begroeting kapitein-adjudant R. v.d. Beek namens de Gouverneur, de Belgische Consul in de Nederlandse Antillen de heer René Moreno, de Belgische Gezant te Caracas, de heer Louis Colot en een ambtenaar van het Departement van Buitenlandse Zaken, eveneens van Caracas, Monsieur Dupuis. Namens het West-Indisch Bedrijf van de KLM was aanwezig de directeur, de heer M. Koster.

Het gezelschap bleef enige tijd in het restaurant bijeen, waar de Koning zich onderhield met zijn gasten.

Ex-koning Leopold bezichtigde de cockpit van de KLM-machine, waarmede hij de reis naar Barranquilla zou voortzetten. Om 07.50 zette het gezelschap zijn reis voort naar Barranquilla.

Ex-Koning Leopold van België en zijn echtgenote landden hedenochtend op het Dr. Albert Plesman vliegveld. Onze fotografe Fanny Lopez verschalkte de koninklijke reizigers toen zij in druk gesprek gewikkeld waren.

COCKTAILPARTY

W'stad. — Op Maandag 2 Maart a.s. zal aan boord van het stoomschip „Conte Biacamano" een cocktailparty gegeven worden door de C.T.C., die als agente optreedt van dit mooie schip. Dit schip is eigendom van de „Italia" lijn.

New York dankt de Antillen

Willemstad. — Gisterochtend vond ten gouvernementshuize een korte plechtigheid plaats, waarbij de vertegenwoordiger van de Ohio University, de heer F. McEnvoy, een zilveren gedenkpenning, een oorkonde en een boekwerk, waarin de geschiedenis van de stad New York werd verhaald. De aanbieding van dit geschenk vond zijn oorsprong in het royale gebaar, dat de Nederlandse Antillen deden om New York ter gelegenheid van dit gedenkwaardig bestaan een gebrandschilderd gedenkraam aan te bieden.

De heer McEnvoy overhandigde deze blijken van dankbaarheid met het uitspreken van enkele toepasselijke woorden, welke door de Gouverneur werden beantwoord met een historische beschouwing over de groei van New York, sedert het historische feit, toen Peter Stuyvesant voet aan land zette.

De plechtigheid werd onder meer bijgewoond door mr dr M.F. da Costa Gomez, voorzitter van de Regeringsraad en dr W. Goslinga, die namens het college der Staten het gedenkraam aanbood en de Amerikaanse Consul Generaal, de heer A.R. Preston.

Na afloop van de plechtigheid bleef men nog enige tijd bijeen onder het genot van een koele dronk.

Een gedurfd plan

Ambtenaren willen huizen bouwen

Willemstad. — Gisteravond kwam de Algemene Curaçaose Ambtenaren Bond in Algemene ledenvergadering bijeen. Er bestond voor deze vergadering warme belangstelling, want toen de wnd-voorzitter, de heer O.R.A. Beaujon de aanwezigen met een kort woord hartelijk welkom heette, waren ruim 150 man aanwezig.

Het belangrijkste wat op deze vergadering werd vernomen was wel het — embryonale — plan van het Bestuur om te komen tot afgeronde voorstellen om huizen te bouwen voor ambtenaren, die minder financieel draagkrachtig waren, maar toch middels huurkoop zich in het bezit van een huis kunnen verzekeren.

Dat is een gedurfd plan van het Bestuur, dat, indien dit slaagt, zeker belangrijk kan medehelpen aan de oplossing van het woningprobleem onder de ambtenaren, die huizen bewonen, waarvan de huren boven hun draagkracht liggen.

Reeds zijn, aldus werd ter vergadering medegedeeld, 35 liefhebbers die serieus in overweging nemen een eigen woning te laten bouwen. Indien meerderen zich zouden aansluiten, wordt het plan aantrekkelijker en kunnen de kosten dermate worden gedrukt, dat huisbezit via huurkoop in het bereik ligt van de ambtenaar in de lagere loonschaal.

Voorts was aan de orde bestuursverkiezing. Aftredend waren de heren O.R.A. Boskaljon, D. Farjon, J. Th. Monsanto, J. Natzijl, J. Oenes. Hiervan werd de heer D. Farjon herkozen.

De bestuurscandidaten J. Baarda (Loodsdienst), Tj. Wijbrandus (Adm. Dienst) werden eveneens gekozen, alsmede de heren G. Verdoodt en C.F. Rusman (LRD).

De overige leden van het bestuur zijn de heren J.H. Hoffman, H.J. van Meyeren, A.L. Hollander en R.C. Bos Verschuur.

Sympathieke geste van „Spes"

Willemstad. — De Stichting „Het Wit Gele Kruis" zal binnenkort haar 12½ jarig bestaan vieren, een heuglijk feit dat niet zo maar voorbij mag worden gegaan. „Spes Patriae" heeft gedacht ook een bijdrage te doen aan deze instelling die toch zulk mooi werk verricht op ons eiland.

Het ligt in de bedoeling om op 6 Maart a.s. om 9 uur n.m. een knalfuif te organiseren in de J.P.F.-club. Als een zeer bijzondere attractie zal hieraan een echt beauty-contest verbonden zijn, waaraan zowel Curaçaose als Surinaamse schonen zullen deelnemen. Het belooft werkelijk iets extra's te worden. De voorbereidingen zijn thans in volle gang.

De opbrengst van deze avond zal geheel ten bate van het Gebrekkige Kind komen.

Aan de winnares van dit contest zal door de vereniging „Spes Patriae" een mooie prijs worden uitgereikt, terwijl ook voor de overige deelneemsters een aardige verrassing is weggelegd. Na het contest zal de eerste dans met de Beauty-Queen aan de hoogstbiedende verkocht worden.

Ten overvloede melden wij nog dat de dansmuziek verzorgd zal worden door de uitstekende dansband, Conjunto „Lluvia Musical" en dat de bekende J.P.F.-keuken de gehele avond geopend is.

ZR. MARTA HOPNER MET GROOT VERLOF

Willemstad. — Zr. Maria Höppner van Bonaire gaat morgen met groot verlof naar Europa.

Na 14½ jaar in de tropen gearbeid te hebben, is dit de eerste maal, dat zij vacantie neemt. Zij zal met de „Castel Bianco" naar Italië vertrekken, al waar zij de eerste weken van haar buitenlands verblijf zal doorbrengen. Op 13 September zal Zr. Maria Höppner weer naar haar dierbaar Bonaire terugkeren.

FRANSE MINISTER OP DOORREIS

Willemstad. — Hedenmiddag twee uur zal op Curaçao arriveren de Franse minister van Economische Zaken, de heer Louvel. Hij is op weg naar Cayenne en zal eerst morgen per KLM kunnen doorreizen.

NAAR ARUBA

Willemstad. — Naar wij vernemen zal Z. Exc. de Gouverneur met mevrouw Struycken en adjudant A. J. M. Middelhoff Dinsdag as. naar Aruba vertrekken. Het betreft hier een routinebezoek. Vrijdag zal de terugreis naar Curaçao worden ondernomen.

Programma Carnaval

VANDAAG

1.30 n.m.

De Prins met Zijn gevolg en Logeleden verzamelen zich in Trianon voor vertrek naar de Gezaghebber, die tijdelijk de macht van Jolijt en Pleysier aan Zijne Doorluchtige Dwaasheid, Prins Carnaval V. zal overdragen. Onmiddellijk daarna begeeft de stoet zich naar het Gouvernementshuis, alwaar een beleefdheidsbezoek aan Z. E. de Gouverneur wordt afgelegd.

4.00 n.m.

Rondrit door de stad. Route: Fort Amsterdam — Brug — Brionplein — Bredestraat (Otrabanda) — Kortijnweg — Witteweg — Belvederestraat — L. B. Smithplein — Hoogstraat — Rouvilleweg — Brionplein — Brug — Bredesraat (Punda) — Pietermaai — Theaterstraat — Postkantoor — De Ruyterkade — Handelskade — Bredestraat (Punda) — Wilhelminaplein.

5.00 n.m.

Traditionele Jaarlijkse rede door de Prins op het Wilhelminaplein, waarna plechtige onthulling van een standbeeld.

8.00 n.m.

Prinsenbal in de Residentie (Trianon). In de loop van de avond bezoekt de Prins Clubs en gelegenheden waar Carnaval gevierd wordt, en daartoe uitgenodigd.

MORGEN ZONDAG

11.00 v.m.

Grote Kinderoptocht. Opstelling voor het Museum. Route: Boerhaavenstraat — Roodeweg — Breedestraat (Otrabanda) — Brionplein — Brug — Bredestraat (Punda) — Wilhelminaplein — door het poortje naar Fort Amsterdam, waar de kinderen door de Prins onthaald zullen worden. Attracties enz. enz.

3.00 n.m.

Grote Carnavalsoptocht. (Deelnemers moeten vóór 2.30 op het terrein voor het Sadion aanwezig zijn). Route: v. Slobbeweg — v. Eyck v. Voorthuizenweg — Mundo Nobo (Recreation Park) — Roodeweg — Breedestraat (Otrabanda) — Brionplein — Brug — Breedestraat (Punda) — Pietermaai — Julianaplein. Ontbinding van de stoet. Geen festiviteiten op het Julianaplein.

6.00 n.m.

Eerste grote Pleinfeest op het Wilhelminaplein wordt door Zijne Doorluchtige Dwaasheid op zotte wijze geopend. Dansen tot middelnacht.

8.00 n.m.

Attractiebal in de Residentie. In de loop van de avond bezoekt de Prins Carnavalvierende Clubs, indien daartoe uitgenodigd.

WIJZIGINGEN IN HET PROGRAMMA VOORBEHOUDEN.

Veskeersongeval met dodelijke afloop

Willemstad. — Hedenmorgen omstreeks kwart over acht heeft zich in de Penstraat een ongeval voorgedaan, dat aan M. het leven kostte. M. reed namelijk op een scooter achter een vuilnistruck in de Penstraat, toen deze naar rechts de Walcherenstraat inreed. Op dat moment wilde M. de truck rechts passeren. Het gevolg was, dat hij door de zijkant van de truck werd gegrepen en met het hoofd tegen de trottoirrand werd geslingerd. Vermoedelijk was hij op slag dood. M. was werkzaam bij de C.T.C. De vuilnistruck treft geen schuld, de bestuurder had zijn richtingaanwijzer uitgestoken. Dit is in deze week de tweede aanrijding met dodelijke afloop.

Congres tijdens de Wit-Gele Kruis-week

Willemstad. — Zoals reeds eerder werd gemeld, zal tijdens de komende jubileum-viering van het Wit-Gele Kruis een groot Congres worden gehouden, waarop verschillende belangrijke vraagstukken de volksgezondheidszag betreffende door kundige sprekers zullen behandeld worden.

Zo zal Dr O. Bär, orthopaed-chirurg van de Sint Maartenskliniek te Nijmegen over de Gebrekkigen-zorg spreken. Dr. v. Romondt en Dr. Bär zullen op de Openingsavond het woord voeren.

Sprekers voor de Sectie Verplegend Personeel zijn Dr W. den Hartog-Jager psychiater-neuroloog en Dr. Bär.

Op de Sectie Onderwijzend Personeel zullen inleidingen houden Dr. A. Piron, Hoofd van de Geneeskundige Dienst op Curaçao en Dr. Bär.

Dr. Carlos Winkel, Dr. den Hartog-Jager en Dr. Bär zijn de inleiders op de sectie-vergadering der doktoren. Tenslotte zullen Mr. J. Ellis, Procureur Generaal, en Dr. H. Waszink, psychiater, nog op een Algemene Sectie belangrijke redevoeringen houden.

Het Congres zal worden geopend door Z. Exc. de Gouverneur der Nederlandse Antillen, mr. A. A. M. Struycken.

Financiële actie voor het gebrekkige kind

Willemstad. — De Financiële Actie voor het Gebrekkige Kind is in volle gang. Verschillende verenigingen en clubs overwegen reeds of zij voor dit prachtige doel niet de een of andere festiviteit kunnen organiseren waarvan de opbrengst het bij uitstek sociale werk der Gebrekkige Kinderenzorg ten goede kan komen.

Er is al het begin van een ere-lijst, die wij van tijd tot tijd zullen plaatsen en waarmee wij vandaag een begin zullen maken.

ERE-LIJST

van clubs, verenigingen en particuliere personen, die de Financiële Actie voor het Gebrekkige Kind steunden:

Passanggrahan Club	ƒ 201.50
Jolly Fellows (organiseerde reeds een avond, juiste bedrag nog niet bekend	ƒ ....
R.K. Ver. voor Onderwijzend Personeel „Don Bosco" stelde ter beschikking een bedrag van	ƒ 200.—
Onbekende Nederlander	ƒ 2500.—

Wie volgt?

TE ONVOORZICHTIG

Willemstad. — Op de Winston Churchillweg stak gistermorgen omstreeks half negen een meisje van tien jaar plotseling de rijweg over zonder op te letten. Zij liep daarbij tegen het linkerportier van een voorbijrijdende personenwagen en werd licht gewond.

Van de Rechtbank

INGETROKKEN RIJBEWIJZEN

Willemstad. — De afgelopen rechtzitting van het Gerecht in de Eerste Aanleg van Woensdag j.l. kenmerkte zich door de vonnissen van ingetrokken rijbewijzen. R.O.PH, die 's nachts om 12.25 uur o.a. links over de Schottegatweg reed, terwijl hij tevens onder de invloed verkeerde van de sterke drank. De Officier hield rekening met het late uur, deshalve weinig verkeer op de hoofdweg en eiste intrekking van het rijbewijs voor 1½ jaar en ƒ 12.50 boeten. Daarbij werd ook in overweging genomen, dat PH. in 1951 reeds een keer voor 7 maanden de bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen was ontzegd.

R.F.B. had een hele reeks overtredingen begaan. Hij reed onder de invloed van het bekende drankje, zonder achterlicht, en was te veel speling in het stuur. Bovendien moest B. een boete oplopen door weerspannig te zijn, hij had namelijk de agent, die het proces-verbaal opmaakte, geslagen.

De straffen die hij kreeg zijn o.a. Fls. 30.—, sub. 12 dagen, intrekking rijbewijs voor de tijd van twee jaar. Dan komt nog 14 dagen hechtenis, Fls. 75.— sub 1 maand hechtenis, en twee boeten, een van Fls. 2,50 en een van Fls. 7.50. Een hele rij dus, waar B. voorlopig genoeg aan zal hebben.

P.S.A. werd ook gesnapt, toen hij onder de invloed van sterke drank reed. Hem werd de bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen ontzegd voor de tijdsduur van 9 maanden, voorts kreeg hij een boete van Fls. 50.—.

Van 1 Maart a.s. af zijn van de resp. per 1 Augustus en 1 September 1953 uitgegeven E.H.C. PARTICIPATIE-BEWIJZEN, Serie "A" en "B" coupon No. 1 van Serie "A" met Fl. 17.50 en coupon No. 1 van Serie "B" met Fl. 14.75 betaalbaar ten kantore van N.V. Edwards, Henriquez & Co.'s Bank.

E. H. C. ADMINISTRATIE-KANTOOR N.V.

Herplaatst wegens misstelling.

De Heer en Mevrouw

Mr. S. G. C. v.d. VEEN ZEPPENFELDT-ZEPPENFELDT

zullen, ter gelegenheid van hun ZILVEREN BRUILOFT, hunne vrienden en kennissen gaarne op Zaterdag, 6 Maart 1954, te 20.30 uur in Piscaderabaai Club ontvangen.

Gelieve deze kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te beschouwen

Prins Carnaval binnengehaald

Prins Gaston V en zijn neef in de residentie. De Zottenprins nam zelf een gitaar ter hand en zong voor zijn „volk".

Willemstad. — Op enthousiaste wijze is gisteravond Prins Carnaval AkiMi-Ta Gaston V zijn residentie binnengehaald. Reeds lang tevoren hadden de Loge-leden zich in de residentie verzameld om zijn komst af te wachten. Ook het conjunto „Estrellas di Corsouw" was voorbereid en had de muziekinstrumenten klaar. De Prins was laat.

Bij velen konden wij omstreeks 9.15 uur sporen van ongeduld ontdekken en menigeen verzuchtte, tot zelfs de wachtenden vóór de club, waar blijft die gekke Prinsen zot.

Een twintig minuten later betrad de Prins van alle Dolle Zotten de residentie. Een luid gejuich ging op en de trompetisten van „Estrellas di Curacao" lieten hun instrumenten schetteren. Ineens waas de club volbezet. Waar de dames vandaan kwamen. Joost weet het, maar gelijk dat de Prins met zijn zotten de dansvloer betrad, draaiden er al enige paartjes rond.

Meegesleept door de Prins, moest fotografe F. Lopez er ook aan geloven, het dansje werkte echter aanstekelijk. Met een zwierige zwaai, een galante gebaar, en een handkus werd „Fanny Foto" bedankt, waarna de Prins zijn Zotten weer opzocht Er werd druk gedanst en tot laat duurde het feest voort. Zot Fischer deed druk zijn best om de juiste stemming er in te houden en natuurlijk slaagde hij hierin. Enkele „Janhen" hadden het op deze avond ook best naar hun zin. In hun hagelwitte marinepakken draaiden enkele lustig met een der haremmeisjes in het rond, de danspassen gaan immers van zelf.

Jong Holland slaat Estudiantes

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — In een matige strijd wisten de kampioenen gisteravond in de tweede wedstrijd van de avond de mannen van Patricio een 3—1 nederlaag toe te brengen. Fèfè de Lannooy stond weer opgesteld, terwijl Matrona gisteravond de middenvoorplaats bekleedde. Tot na de pauze had Estudiantes een 1—0 leiding, die zij hadden verkregen uit een penalty.

Bij het begin van de wedstrijd kregen wij een schot van Erichl Jansen, doch Klooper wist keurig redding te brengen. Jong Holland ging over tot enkele aanvallen doch zonder resultaat. Ook een hard schot van rechtsbuiten Martha werd door de Estudiantes-doelman prachtig verwerkt. In de 29e minuut van de wedstrijd werd door scheidsrechter Staphorst een penalty geconstateerd, veroorzaakt door Roerhorst. Edisson plaatste zich achter de bal en velde het vonnis, waardoor de Patricianen met 1—0 leidden.

De pauze kwam met een 1—0 achterstand voor de kampioenen, doch reeds direct na hervatting kon men zien, dat zij dit niet op zich wilden laten. Het scheen echter, dat het voor de kampioenen mis zou lopen, daar na 25 minuten spelen in de tweede helft de stand nog steeds onveranderd was. Doch toen kwamen echter de Jong Holland-minuten, want in de 26e minuut na een schermutseling voor het Estudiantes-heiligdom, maakte linksbuiten Coco gelijk voor zijn club. Even later was het Martha, die met een harde treffer Klabeet voor de tweede maal het nakijken gaf, hierdoor zijn club de leiding gevend. Estudiantes ondernam hierop enkele aanvallen, doch het mocht niet baten, Jong Holland was vastbesloten met de overwinning te gaan strijken; in de 35e minuut werd de stand 3—1, ofschoon dit doelpunt toch enigszins onwaarschijnlijk scheen. De Estudiantes-back wist de bal weg te werken, doch scheidsrechter Staphorst meende waarschijnlijk dat het leer de doellijn reeds had gepasseerd en floot onverbiddelijk naar de witte stip in het midden. Voor deze wedstrijd bestond weinig publieke belangstelling.

VEENDAM EN VESTA SPELEN GELIJK

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — In een weinig interessante wedstrijd speelden Veendam en Vesta gisteravond gelijk. Tot bij de pauze stond Vesta met 1—0 voor door een goal van Freddy Pieternella. Na de pauze wisten de Veendammers echter (De Lannooy) gelijk te maken, waarmede ook een einde kwam. De wedstrijdleiding berustte bij de heer Pauli in goede handen.

VAN HET FILMDOEK

In WEST-END draait dit week-end Julius Ceasar, een film welke de toeschouwer van begin tot eind zal boeien. De regie heeft dit drama uit de Romeinse oudheid zó weten te verfilmen, dat men een ere saluut moet brengen aan de Hollywoodse filmproducenten, die zo'n pracht werk hebben weten te leveren. Want in deze film is het werkelijk Shakespeare, een bezoek aan West End betekent en ontmoeting met echte filmische kunst, betekent een ontmoeting met Shakespeare's dramaturgie dat door toneel nog niet benaderd kon worden.

De manier waarop Shakespeare zich in deze film manifesteert getuigt van een bijzondere filmische opzet.

De geschiedenis van Julius Ceasar is te overbekend, zodat wij ons van een verdere bespreking van de inhoud ontslagen kunnen achten. De topspelers in dit drama leveren sterk spel, de camera deed voortreffelijk werk.

Wij raden een ieder aan dit filmwerk te gaan zien.

Nieuwe postzegels

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal a.s. Maandag 1 Maart een begin gemaakt worden met de uitgifte van twee geheel nieuwe postzegels, t.w. een van 7 1/2 ct. en een van 22 1/2 cts. frankeerwaarde. Beide zegels vertonen een afbeelding van H. M. Koningin Juliana. De zegel van 7 1/2 cts. is uitgevoerd in de sepia-kleur, en werd speciaal ontworpen ten behoeve van het lucht postverkeer tussen de eilanden van de Ned. Antillen onderling. De zegel van 22 1/2 cts. is ontworpen in een groene kleur en bestemd voor het luchtpostverkeer naar Nederland.

WEERBERICHT

Max. temp. 30.8 C (87.4) F) Min. 25.2 C (77.4 F) Gem. 27.2 C (81.0 F).

Max wind. 18. Min. 9 en Gem. 14 knopen.

Vochtigheid 75%. Neerslag geen. Helder 2, Licht bew. 9, Bewolkt 13 uren.

ONDERWIJZERSOPLEIDING

Willemstad. — Op verzoek van de R.K. Vereniging voor Onderwijzend Personeel „Don Bosco" werd een commissie samengesteld bestaande uit de heren Chr. v. Koppen, L. van Oudvorst en L. Strooy, die de onderwijzersopleiding op Curaçao aan een beschouwing onderwierp.

De commissie is met haar rapport gereed gekomen

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

Zaterdag

5.30 „Onder de Flamboyan" 5.50 Cramophoonplaten 605 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 „Voor het slapen gaan..." 7.00 Boletin di noticia 7.30 „Wat de handel biedt, ebomet!" 8.30 Buitenlands weekoverzicht 8.45 Juke-Box 10.15 Dansmuziek 10.45 nieuws en Sluiting

Zondag

9.00 Protestantse Kerkdienst vanuit de Forker van de Verenigde Protestantse Gemeente. 10.00 Zondagmorgenmelodie 11.00 Gramophoonplaten 11.30 Katholieke morgenwijding 12.05 Luchmuziek 12.30 Nieuws 12.45 Morton Gould 1.00 Sluiting.

5.30 Voor de Protestantse jeugd 5.50 Philips-gramophoonplaten 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 „Voor het slapen gaan..." 7.00 Boletin di noticia 7.10 Disco selecta pa El Louvre 7.30 Populair concert met Philips Phonogram N.V. in Eindhoven 8.00 Caravan artistica 8.30 Caraibisch overzicht 8.45 „De stem van Amerika :" 9.45 Nieuws en Sluiting

A.V.R.O.S.

Zaterdag.

17.00 Maandag cent actie 17.05 Indiaanse uitzending 17.15 Voor de jarigen op Dienst welzijnszorg Nieuws 19.00 Dans-de Antillen 17.30 Dansmuziek 18.15 muziek 19.15 Conjunto Calamazo o.i.v. C. Cesser 19.45 Dansmuziek 20.50 Advertenties 21.00 Dansmuziek 21.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag

17.00 Lutheran hour, 17.15 De Kinderbijbel 17.30 Voor de jarigen van vandag 17.45 Claudio Arrau, piano, 19.00 Nieuws 19.05 Muzikale brievenbus 19.15 Sportjournaal 19.30 Moderne pianomuziek, 20.00 Zoeklicht op Nederland 21.20 Sluiting.

GENEESKUNDIGE DIENST:

Weekend-dienst Gouvernements- geneeskundige van 27 — 28 Februari.

Stasdsdistrict:

Dr. T.A.J. Kroon, Mgr. Kieckensweg 36, tel No. 3941.

In het 2de District:

Dr. C. D. ten Brink, Grebbelinieweg, tel No. 1709.

Beursberichten

New York. — Het herstel op de New Yorkse effectenbeurs zette zich gisteren voort, waarbij de omzet toenam. De grootste belangstelling gold de General Electric in verband met een aandelensplitsing van één op drie. In de namiddag bleef de stemming vast en de markt sloot zeer prijshoudend met koersstijgingen tot één punt of meer.

Aantal verhandelde fondsen 1160; hoger 660; lager 261; onveranderd 239. Aandelenomzet 1.910.000; obligatie-omzet $ 4.320.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	163 1 8
Anaconda	32 1 2
Bethlehem Steel	54 5 8
Dupont de Nemours	108 5 8
General Electric	100 3 8
General Motors	63 1 4
Int. Tel. and Tel.	15 3 4
Shell Oil	89
Standard Oil of New Jersey	79
U.S. Steel	40 3 4

AGENDA

WEST-END

Zaterdag 27 om 7 & 9.15 p.m. en Zondag 28 om 10.30 a.m. en 8.30 p.m. „JULIUS CEASAR" en Zondag 4.30 p.m. „Mysterious Island" 6.30 p.m. „Wild Blue Yonder"

CINELANDIA

Zaterdag 27 om 7 & 9 en Zondag 8.30 p.m. „STLAG — 17".
Zondag om 6.30 p.m. „The Blazing Forrest"

ROXY

Zaterdag 27 om 7 & 9 p.m. en Zondag 28 om 6.30 en 8.30 p.m. „PATER PAN"

Zondag 28 om 10.30 a.m. „Cartas a Eufemia" en om 4.30 p.m. „The Desert Song"

WIT GELE KRUIS

De Zondag- en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster de Lannoy van Eyck van Voorthuizenweg 2, tel 3572.

APOTHEKEN:

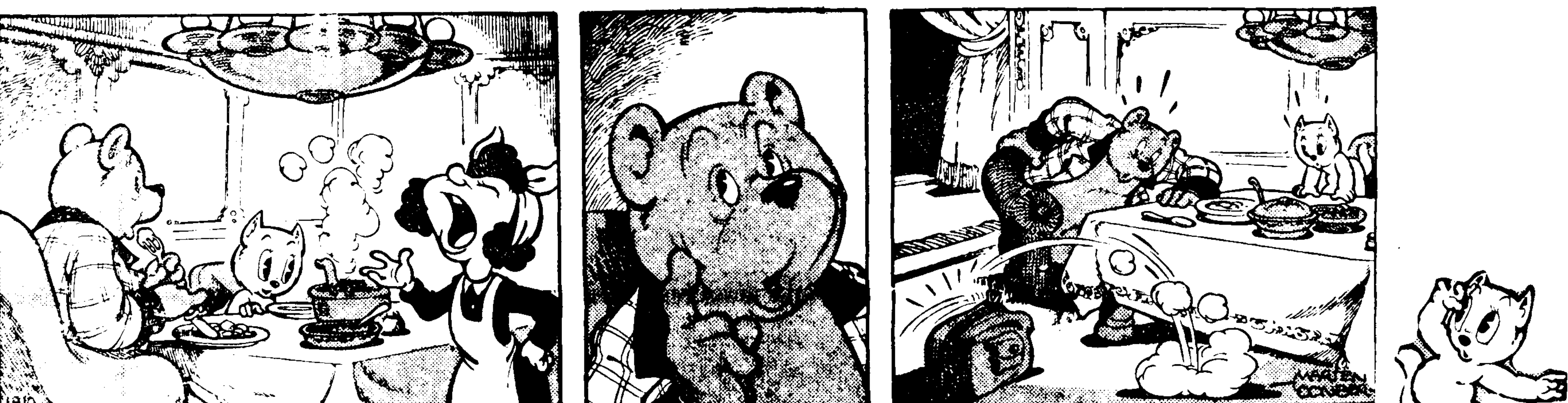
De weekdienst der Apotheken worden waargenomen door *Botica Wilhelmina*, Hendrikplein 7, tel 2380 en *Botica Americana*, Bredestraat (O.) 159, tel. 3636.

J. P. F. — Dansavond. 20.30 uur.

TRIANON en CHOBOLOBO: Carnavalsfeesten, 20.30 uur.

B.W.I.A. CLUB: Opening clubhuis a d Quinta Leonor, 20.00 uur.

1698 **Tom Poes en de wens werkster**

1810 Heer Bommel trad op de tafel toe en onderzocht de inhoud van de schalen. „Eten!" sprak hij goedkeurend. „Voortreffelijk eten zo te zien!"

„Natuurlijk!" riep de werkster Wijmpje verontwaardigd. Wat dacht U dan? U zegt: Ik wil eten hebben, en ik zorg, dat er eten is. Dat is heel gewoon want tenslotte kan ik zogezegd de hele huishouding doen met de fijne mas er nog bij als het moet. Want ik ben niet alleen voor het rawe werk, hoor meneer, als U dat soms dacht. Niet, dat ik er vies van ben, dat niet! Mijn handen staan niet verkeerd en ik houd van aanpakken. Maar de fijnere trekjes zogezegd zijn mijn specialiteit!"

„Hm, zo zo!" zie Heer Ollie, „kijk eens aan!" Hij was gaan zitten en proefde peinzend van het voedsel. Het smaakt best", vervolgde hij, „je zou niet zeggen, dat het zo uit die tas komt, want he is goed op temperatuur, wat jij, Tom Poes?"

„Ja!" zei Tom Poes, "Het smaakt best!„

„Mooi!" riep Wijmpje opgewekt, „dat is dan dat!"Wat nu meneer?"

„Hm.." zei Heer Ollie, zoekend om zich heen kijkend, „hm...eh. ..nu niets meer, goede vrouw. Het is genoeg voor vandaag, je kunt nu wel verdwijnen!"

Er klonk een schurend geluid. De vreemde werkster was met grote snelheid in haar karabies gedoken en trok de ritssluiting zorgvuldig achter zich dicht.

„Vreemd!" zei Heer Ollie onthutst, „héél vreemd!"

„Ja", gaf Tom Poes toe, „het is niet gewoon. Maar ze lijkt me een uitstekende hulp in de huishouding toe. Het enige rare aan haar is, dat ze niets uit zichzelf doet - ze doet alleen maar wat haar gezegd wordt!"

★ MACHTIGER DAN DE STERREN ★

AVONTURENVERHAAL
door E. J. RATH

34)

Eén keer deed het aanwakkeren der vuurhitte Ames denken, dat er opnieuw een lavastroom voor hen was. Maar toen hij zijn hersenen tot nadenken dwong, [illegible] dat onmogelijk was, want de lucht was hier zuiverder en de warmte minder zengend dann aan de andere zijde van het ravijn.

De bomen begonnen te dunnen en ze kwamen eindelijk aan een open plek, waar alleen wat laag struikgewas de rotsige bodem bedekte. Met de armen om elkanders schouders geslagen stonden ze stil en keken achterom naar de topkegel. Drie lavastromen zochten van de top een weg langs de helling naar zee. Twee van die stromen waren we gepasseerd, de derde vond zijn oorsprong in een spleet van de krater en stortte zich als een waterval over een afgrond. Iets lager vormde hij een meer in een uitholling van de berg en ook dit lavameer zou spoedig een uitweg zoeken naar de oceaan.

Toen ze het hoofd naar de zeekant wendden, zagen ze, dat het plateau, waarop ze stonden, zich uitstrekte tot de kust. Hun harten bonsden van vreugde.

Ze hadden gevochten, geworsteld en gekreund van angst en pijn, maar ze waren beloond. Stromen van lava waren links en rechts, achter hen stond de berghelling in vuur en vlam en dit plateau was de enige veilige plaats op heel het eiland. Hij wees naar het strand toen ze knikte, dat ze hem begreep. Als ze wilden, konden ze naar de zee lopen.... geen nieuwe lavastroom zou hen kunnen overvallen. Alleen wanneer de gehele berg in de lucht vloog en Kismet in de diepe van de oceaan verzonk, alleen dan zouden ook zij omkomen.

„We kunnen hier niet blijven," zei Ames met lage, onvaste stem. Zijn tong was gezwollen en zijn keel was droog als perkament. 't Spreken was pijnlijk en moeilijk.

„Nee...." antwoordde ze werktuiglijk. „Laten we naar het strand gaan.. kom mee."

Langzaam en als in een droom begaven ze zich naar beneden, naar het strand en naar zee, die er vriendelijk en koel en aanlokkelijk uitzag.

HOOFDSTUK XX
Een nacht van angst en verschrikkingen

Ze stonden op de uiterste rand van het plateau en zagen neer op een rustige en effen zee. Kleine, kabbelende golfjes spoelden op het zand. Het strand was aan de noord- en aan de zuidkant afgesloten door rotsmuren, die er uitzagen als golfbrekers.

Een meter of vijf, zes onder hun voeten lag het daar, goud-geel doodstil en onbewogen, alsof er geen angsten en vrezen ter wereld bestonden. Het was als een visioen, een onwerkelijk droom beeld.

Ze zagen om. De witte stoomwolken, die opstegen uit de vulkaan, waren thans grauw door de rook, die zich er mee vermengde .De lavastromen stortten zich met toenemende vaart uit over de hellingen. Het vuur was zelfs hier te zien. Waar de stroom geen toegang wist te verkrijgen, bewerkte het vuur aan de verwoesting met minstens even grote ijver. De bosbrand had zich thans reeds uitgebreid tot de helling, die ze juist waren afgekomen. Hoogvlakte en plateau mochten voor de lava al onbereikbaar zijn, aan het vuur konden ook zij geen weerstand bieden en zo vormde de bodem, waar hij niet bedekt was met de kokende, grauwe lava, een smeulende en knetterende vuurzee.

Ze begonnen de moeilijke en pijnlijke afdaling langs de klippen. Somtijds hielden zijn handen haar vast om haar te bewaren voor een noodlottige val langs de scherppuntige rotswand en soms was 't het professortje, dat zich schrap zette tegen de bergrug en Ames hielp, wanneer hij langzaam omlaag kroop.

Geen van beiden hadden ze deze tocht alleen kunnen afleggen; dodelijke uitputting maakte hen zwak, hulpeloos en van elkander afhankelijk.

Eindelijk liet Ames zich omlaag rollen. Hij stak zijn armen omhoog om haar op te vangen en toen ze tegen hem opbonsde, waggelde hij onder haar gewicht.

Ze staarden elkaar aan.

Hun gezichten waren zwart en geblakerd. In het linnen pak van Ames, dat eens wit was geweest, waren grote gaten geschroeid. De puntige stenen hadden hun schoenen stukgereten en doornen en takken hadden flarden uit hun kleren gescheurd.

Jessica's zijden blouse was een en al vlek en scheur, De grote hoed, waarmee ze haar gezicht voor de hitte beschut had, en haar glanzend bruin haar waren als door een wonder gespaard gebleven.

Met onzekere stappen begaven ze zich over het zachtglooiende strand naar de zee. De aanraking van het water was een weldaad.

Het verkoelde hun geblakerde, geschroeide huid en verzachtte hun wonden. De golfjes, die over hen heen spoelden, waren als het leven zelf.... brachten het bloed opnieuw aan het stromen door hun gefolterde lichamen. Ze dompelden er hun gezichten in onder, plensten het over hun gloeiende ogen. Al verder en verder liepen ze, tot de golven langs hun gezichten kabbelden. Toen gingen ze terug naar een zandbank en lagen daar languit, terwijl het water over hen heen golfde.

Niets in de wereld kon zo goed, zo weldadig en zo luxueus zijn.

Ze vergaten het hellevuur, dat op de berg en langs de hellingen voortwoedde, ze vergaten de pijn en de schrik en de wanhoop van hun strijd om het leven; ze vergaten zelfs de tocht over de laaiende vuurstroom, in wolken van rook en giftige dampen, toen de lava zo vreselijk dichtbij was geweest.

Ze wisten alleen nog maar, dat er rust was en verkoeling, die hen als van de hemel geschonken werd. Eindelijk kwam Ames steunend op zijn ellebogen overeind en keek op haar neer, waar ze lag met het gezicht naar de lucht gekeerd.

Ze ontmoette zijn blik en glimlachte. Zijn strak gezicht, dat ontzettend gehavend was, ontspande zich. Hij trachtte te lachen, maar reeds de poging alleen deed verschrikkelijk veel pijn.

Zijn hand zocht de hare en omknelde haar vingers.

Ze glimlachte opnieuw.

En ofschoon haar lippen gezwollen waren en haar gezicht geschramd was, had ze Ames nog nooit zo mooi en lief geschenen.

Urenlang lagen ze in het water en tuurden naar de witte meeuwen, die over het water scheerden.

Achter hen was de dood.

Vóór hen was de kracht, de adem, de harteklop van het leven.

Ames ging zitten en haalde uit 'n doorweekte zak zijn horloge te voorschijn. Hij hield het tegen zijn oor, liet het openspringen en keek naar het uurwerk.

„Hoe laat is het?" vroeg ze.

„Het loopt niet; ik denk, dat er water in is gekomen. Om kwart over tienen is het stil blijven staan."

„Dan is het dus nog geen middag," riep ze uit. ,Het is alsof het dagen geweest zijn."

„Wat mij aangaat, kunnen we het hier wel 'n poosje uithouden."

Ames nam een handvol kiezelsteentjes en ketste ze een voor een weg weg over het water.

Jessica kwam overeind op een elleboog en groef met de hand een kuil in het zand. Telkens als de kleine golfjes aanspoelden en het kuiltje vulden, groef ze een ander en wachtte geduldig tot ook dit verdwenen was.

Hij nam een stuk of wat schelpen en steentjes en wierp ze in het holletje. Haastig viste ze die er uit op en verbood hem quasi-nijdig.

Hij wierp haar water in het gezicht en ze lachte spottend en schudde haar hoofd tot de druppels hem om de oren vlogen.

„Zo zetten ze het spelletje voort, doelloos en onschuldig als kinderen spelen.

„Wat doen we flauw," vond de prof plotseling.

„God zij dank, já," antwoordde hij en er was een innigwarme klank in zijn stem. „Wees blij, dat je nog flauw kunt zijn, meisje.... Het bewaart ons er soms voor om krankzinnig te worden."

Een poosje later stond hij op en liep naar het strand. Ze volgde hem en samen inspecteerden ze de rotsmuren, die hun strandje aan beide zijden afsloten.

Door deze klippen en door het plateau, dat het aan de achterzijde beschutte, was dit stuk strand tamelijk koel.

Nog steeds werd het eiland in beweging gebracht door geweldige aardschokken, maar nog nergens toonde de bodem een neiging tot splijten of scheuren. Ames geloofde wel te kunnen aannemen, dat ze hier veilig waren voor nieuwe lava-uitstromingen, tenminste voor zolang de rotsen op de achtergrond standhielden.

Professor Thorne maakte hem attent op een klein stroompje, dat zigzaggend een weg naar zee zocht, dwars over het strand.

Ames volgde het met de ogen en zag, dat het te voorschijn kwam uit een spleet in de rotsen.

„Hoera, water!" riep hij verheugd uit. En op hetzelfde ogenblik bemerkten ze allebei, dat ze dorst hadden. Ze snelden naar de plek, waar het stroompje zijn oorsprong vond, en Ames stak er begerig de hand naar uit. Met een kreet van pijn en verbazing trok hij zijn arm terug en schudde hem heen en weer.

„Gloenid heet," riep hij uit.

Ze keek teleurgesteld.

„Wat zullen we doen?" vroeg ze angstig.

„Het water ergens in opvangen en dan laten afkoelen."

„Maar waarin opvangen?"

Zoekend keek hij om zich heen. Hij ontdekte een kleine holte in een rots, die ongeveer een meter boven het strand uitstak en waar hij gemakkelijk bij kon komen.

„Waar is je hoed?" vroeg hij.

„Daarginds.... op het strand."

(Wordt vervolgd)

Bij de Franse kustplaats La Gironde (104 Km van Bordeaux verwijderd) experimenteert de Amerikaanse marine met een reusachtig amphibie-vaartuig, dat de „Darc" genoemd wordt. Het gevaarte, dat als landingsvaartuig moet dienst doen is ongeveer 20 Km lang en 9 meter breed. Op de foto rechts komt duidelijk de enorme afmeting van een wiel ten opzichte van de marinier naar voren.

Eden: Berlijn was tragedie

Londen. — Anthony Eden, de Britse minister van buitenlandse zaken, heeft bij de aanvang van het tweedaagse debat in het Lagerhuis over de Berlijnse ministersconferentie verklaard, dat deze bespreking een mislukking, een teleurstelling en soms welhaast een tragedie is geweest, maar de moeite van het houden waard was.

De vraagstukken van Duitsland en Oostenrijk, aldus Eden, vormen de kern van onze Europese moeilijkheden. Onze meningsverschillen aan het slot der conferentie over deze kwesties waren zowel groot als diepgaand. Zij werden duidelijk bloot gelegd, zodat iedereen ze kan zien. Niemand kan zich thans in hun aard vergissen noch omtrent de vraag, waarom zij onder de huidige omstandigheden niet kunnen worden opgelost.

Santiago. — Te Santiago is bekend gemaakt, dat aldaar een nieuw economisch verdrag tussen Chili en Argentinië zal worden ondertekend.

Geen vrij verkeer

Berlijn. — De commandant van Oost-Berlijn heeft zich tegen de voorstellen van de drie Westelijke Hoge Commissarissen in Duitsland tot vergemakkelijking van het verkeer tussen Oost- en West-Duitsland gekeerd. De Oostduitse regering, zo werd gezegd, kan niet toelaten, dat „de agenten van de Westduitse minister van oorlog, Blank, het werk gemakkelijker wordt gemaakt".

Als voorwaarden voor een vrijer verkeer noemde men het verbod van de „militaristische, terreur- en spionage-organisaties in West-Berlijn".

De Russische Hoge Commissaris in Duitsland, Semjonof, heeft nog niet gereageerd op de Westelijke voorstellen.

De „Taegliche Rundschau", het blad van de Sovjet-Russische Hoge Commissie in Duitsland, heeft een aanval gedaan op het Westelijke voorstel. Het zegt, dat de Westelijke mogendheden geen oplossing van deze vraagstukken wensen. Zij willen slechts de Duitsers uitsluiten van een regeling van zuiver Duitse vraagstukken. Indien de Westelijke mogendheden werkelijk zouden streven naar vergemakkelijking van het verkeer tussen Oost- en West-Duitsland, zouden zij de Sovjetvoorstellen van de conferentie van Mei tot het instellen van gemengde Duitse commissies hebben aanvaard.

Leef voort in andermans ogen

(Van onze medische medewerker)

Met de uitroep „Leef voort in andermans ogen" eindigt een opwekking, die het Nederlandsche Roode Kruis, door middel van een affiche, dat U wellicht in kantoor, winkel of wachtkamer gezien zult hebben, tot het grote publiek richt om hoornvliezen beschikbaar te stellen om daarmede een blinde het ogenlicht te hergeven.

Het hoornvlies is als het ware ons venster op de wereld en als dat hoornvlies door ouderdom, ziekte of ongeluk troebel geworden is, kunnen wij daar niet meer door kijken, net zo min als door een beslagen vensterruit. In een aantal gevallen nu kunnen zij, die door troebeling van het hoornvlies blind geworden zijn, geholpen worden door verwijdering van dat ondoorzichtige hoornvlies en door overplanting van het heldere hoornvlies, ontnomen aan het oog van een pas overledene. Soms overtreft het resultaat de stoutste verwachtingen, een andere keer is het maar zeer bescheiden. Het is in elk geval erg verstandig, dat een patiënt, voordat hij, misschien ten onrechte, zijn hoop stelt op een hoornvliestransplantatie, op het overplanten dus van heldere hoornvliezen van een overledene, eerst de raad inwint van een oogarts, om eventuele teleurstelling te voorkomen.

Aanvankelijk heeft men niet geweten, dat men hiervoor de ogen van overledenen kon gebruiken. Men bediende zich toen van het nog gezonde hoornvlies van ogen, die om andere redenen, bijvoorbeeld een kwaadaardig gezwel, verwijderd moesten worden. Uiteraard kon men op deze manier slechts weinig patiënten helpen. Later ontdekte men, dat ook de hoornvliezen van pas overledenen uitstekend dienst konden doen, als ze binnen twee uur na de dood afgenomen werden en binnen 48 uur werden overgeplant op het blinde oog. Om deze en andere medisch-technische redenen zullen voorlopig slechts de ogen van die donores in aanmerking komen, die in ziekenhuizen, en dan nog in die ziekenhuizen, waar transplantatie uitgevoerd wordt — want dat is ook geen kleinigheid — overlijden. U ziet, dat men ook hier weer van donor spreekt. Letterlijk vertaald betekent dat dan ook alleen maar gever, in het midden latend of dit het geven van bloed, hoornvliezen of botten betreft.

Overplanting van het hoornvlies kan aan blinden het gezicht hergeven

Oorspronkelijk heeft men een administratieve „ogenbank" willen instellen, een kaartsysteem dus van degenen, die hun hoornvliezen na hun dood voor transplantatie op blinde ogen beschikbaar wilden stellen. Deze opzet bleek practisch te veel tijd in beslag te nemen. De hoornvliezen moeten immers binnen twee uur na het intreden van de dood afgenomen worden.

Men kan zich daarom nu niet meer opgeven als donor. Wel kan men de wens te kennen geven, dat men na zijn overlijden zijn hoornvliezen af wil staan om een slechtziend medemens weer licht in de duisternis te verschaffen. De aangewezen personen om dit besluit aan mede te delen zijn de huisarts, die te zijner tijd contact zal zoeken met de oogarts en de naaste verwanten, omdat zij later de toestemming moeten geven. Bovendien zal de behandelende arts of de verpleegster trachten van de nabestaanden toestemming te verkrijgen om de hoornvliezen voor een lijdend medemens af te staan, als er iemand overleden is in een ziekenhuis, waar transplantaties verricht worden. Toch overtreft de vraag nog steeds het aanbod en is ieders medewerking noodzakelijk. Deze blinden rekenen op U! Hoe meer mensen zich bereid verklaren hun hoornvliezen voor deze zegenbrengende operatie af te staan, des te eerder zal de onwennigheid tegenover deze dingen verdwijnen en des te groter is de kans, dat allen, die met een dergelijke operatie weer zouden kunnen zien, ook inderdaad geholpen worden.

Met ingang van 1 Maart a.s. zal de KLM op de lijn Amsterdam-Oslo Convair-240 toestellen in gebruik gaan nemen. De douglas „Dakota" vliegtuigen, die tot dusverre op dit traject hebben gevlogen, zullen dan elders worden gebruikt.

Vasten

Deze week beginnen wij weer de jaarlijkse grote Vastentijd. Een tijd van bezinning, boete en offer. Dat is tenminste de bedoeling van de H. Kerk: zo moest het zijn. Jammer genoeg zijn wij, moderne mensen, echter zó ver weggegleden van de echte, ware christelijke levensovertuiging, dat het begrip offer en boete ons vaak als een vreemde, onbegrepen taal in de oren klinkt.

Waarom zouden wij ons het leven zwaarder en onaangenamer maken dan het reeds is? Waarom niet liever proberen eruit te halen wat er maar uit te halen is? Het is toch eigenlijk dwaas en misschien wel fanatiek om dat niet te doen. Mogelijk zijn we morgen dood. Waarom dus niet genieten wat er te genieten valt?

Dit is het standpunt van de verheidenste, of liever: van de ontkerstende mens, die alle begrip van zonde en schuld, alle besef van het doel van ons bestaan op aarde verloren heeft.

Waartoe leidt zulk een levenshouding? Wij zien het dagelijks voor onze ogen. Niets is meer heilig. De hoogste levenswaarden worden verkracht, de zedenverwildering neemt hand over hand toe in alle kringen der samenleving. En niet alleen uit zwakheid, maar systematisch. Men wil zich vrij maken van de traditionele moraal, die men verouderd vindt. Daar moet iets anders, iets moderners voor in de plaats komen, iets, dat de mens de indruk geeft, dat hij vrij is te doen en te laten wat hij wil, zonder daarvoor aan wie ook rekenschap verschuldigd te zijn.

De hoofdoorzaak hiervan is steeds weer, dat men meent God niet meer nodig te hebben. Zijn H. Wetten voelt men als een lastige belemmering voor een vrij leven-op-eigen-wijze.

Maar God laat zich niet straffeloos op zij schuiven. Wie de gevallen menselijke natuur verkiest boven Zijn wijze wet, die vol liefde diezelfde natuur weer in rechte banen heeft willen leiden, zal aan de tyrannieke eisen daarvan zeker te gronde gaan.

Hiertegenover stelt de Kerk de enig-juiste opvatting: de zonde is het grootste kwaad in de wereld en alle mensen zijn tengevolge van Adam's zondeval slaven der zonde. Hieruit volgt dan onmiddellijk de noodzaak van boete en offer.

Van nature is de mens meer tot het kwaad dan tot het goede geneigd. Van deze waarheid heeft ieder van ons voldoende ervaring in eigen leven. Daarom moeten wij ook allen het verkeerd gerichte begeervermogen weer in het juiste spoor te brengen. Niet door het geheel te onderdrukken, maar door het op het goede te richten, het goede, dat wij door Gods verlichtende genade kennen. Dat is moeilijk, zeker, maar met volharding en voortdurend gebed om Gods bijstand is het zeer goed mogelijk. Wij moeten op aarde zó leven, dat wij ons einddoel, een eeuwig-gelukkige bestemming in de hemel bereiken. Daarvoor moet al het andere wijken, omdat dit de enige, onvergankelijke werkelijkheid is. Daarvoor mag ons geen moeite te zwaar, geen offer te groot zijn.

Om ons deze plicht gemakkelijker te maken heeft de H. Kerk haar vaste wetten ingesteld. Als richtlijnen, als een hulpmiddel tot zelfverbetering. Om ons te leren hoe wij onze zelfzucht, ons verlangen naar overdreven genot kunnen beheersen. Buiten dit voorgeschreven minimum van beheersing van ons begeervermogen geldt altijd en overal de algemeen voor ieder van kracht blijvende verplichting tot versterving, van vrijwillig afzien van geoorloofde genoegens ter versterking van onze zielekrachten. Daarom was het ook steeds een vroom gebruik in echt katholieke gezinnen, dat in de Vastentijd ook zij, die niet onder die wetten vielen, of om een of ander gedispenseerd waren in de onthouding, tòch aan deze verstervingen meededen door zich uit eigen vrije wil het genot van snoepen, roken of andere aangename dingen geheel of gedeeltelijk te ontzeggen.

Na de oorlogsjaren is de vastenwet weer geheel en al van kracht geworden in de Nederlandse bisdommen. Deze wet brengt een e r n s t i g e verplichting met zich mee, waar wij niet zo maar, zonder geldige reden licht over heen kunnen gaan. Boete en offer horen wezenlijk thuis in een leven, waarin Gods openbaring het bevrijdende antwoord heeft gebracht op de kwellende vragen, waarvoor het menselijk verstand zijn volslagen onmacht moet erkennen.

In dit opzicht kan de ontzettende natuurramp, die ons land heeft getroffen ons een leerzame les zijn. Wij zullen niet trachten hiervan een verklaring te geven. Het is onze overtuiging, dat wij hier voor een mysterie staan, dat wij menselijkerwijze zeker niet kunnen begrijpen. Zoals er zoveel in ons eigen leven en in het leven om ons heen mysterie is. De eigenlijke verklaring hiervan ligt alleen en uitsluitend in God Geloven wij in Zijn bestaan, in Zijn almacht en vooral in Zijn liefde, dan weten wij ook, dat al die dingen, hoe vreselijk en noodlottig zij al mogen zijn onder Zijn opperheerschappij vallen. Wat gebeurd is, heeft God toegelaten. Behalve dat dit geschied is om wijze en liefderijke redenen, zodat God op een of andere wijze uit deze ramp weer iets goeds kan doen voortvloeien voor de afzonderlijke mensen zowel als voor het geheel, weten wij niets, totaal niets van het eigenlijke waarom hiervan. Maar dit weten wij met stellige zekerheid: niets gebeurt zonder toelating van God. De redenen, die Hij daarvoor heeft, ontgaan ons totaal. Een levend geloof slechts kan ons hier troosten en staande houden, en.... onze hoop en ons vertrouwen op Hem versterken.

Maar wat wij van God verwachten kunnen wij slechts dan verwachten, wanneer wij in vriendschap met Hem leven, wanneer wij ons deel dragen aan het verlossende lijden voor de h e l e schepping. Dit is ons geopenbaard. En daaruit zou men mogen concluderen, dat de ramp, die ons getroffen heeft, misschien wel haar verklaring vindt in deze richting: de h e l e schepping, de h e l e mensheid is te zien als één geheel. Dit geheel moet verlost worden van de zonde, die op alles en allen drukt. Zolang deze wereld bestaat, zal aan deze verlossing moeten worden gewerkt. Hoe dat alles precies in zijn werk gaat, weten wij niet. Maar eens komt de dag, waarop God ons klaar als de zon zal bekend maken, hoe heel de geschiedenis van het bestaan der schepping door Zijn almachtige wijsheid de teugels in handen heeft gehouden tot welzijn, tot het e c h t e welzijn van het geheel.

Wij, die Gods openbaring hebben ontvangen en ze nog elke dag door middel van Zijn Kerk horen verklaren, wij moeten persoonlijk ons deel aan boete en offer dragen voor de zondeschuld, die heel de schepping belast.

Vooral de vastentijd herinnert ons aan die waarheid, die een wezenlijke plaats in ons leven dient in te nemen.

SPORTIEF PLAKBOEK

Braine junior doet het niet zo goed — Athleet met watervrees — Sport en de gemeenschap — Complete verhuizing op voetbalveld — Italianen verontwaardigd

Iedereen heeft ongetwijfeld wel eens gehoord van Raymond Braine, een van de beste voetballers die België ooit heeft gehad. Welnu, Braine heeft een zoon, Roger, thans 23 jaar en acht maanden oud, die ook wel het een en ander van voetbal afweet, maar nog nimmer aan de trotse hoop van zijn vader heeft beantwoord...... Roger is namelijk nog nooit candidaat geweest voor het Belgische elftal. Hij heeft zelfs moeite om zich in het eerste elftal van Beerschot, de club van een zekere heer Coppens, te handhaven. De Belgen vinden dit natuurlijk hoogst merkwaardig en hebben daarom eens uitgeplozen hoe dat toch wel kan. Eén hunner kwam tot de volgende conclusie:

„Roger heeft de handicap de zoon van een groot voetballer te zijn. Hij heeft strengere ogen der kritiek op zich. Daarbij bleef hij geruime tijd achteruit inzake gewicht en physiek. Toen die zaak geleidelijk werd bijgewerkt, moest hij naar Duitsland gaan soldaat spelen. En hoe gaat het als je na lange afwezigheid weer terugkomt? Hij kwam bij de reserves terecht. De selectie schonk hem af en toe vertrouwen en de strot sneed ze hem niet af. En nu speelt Roger sedert twee weken in het eerste. Het is voor Beerschot het ogenblik hem volledig vertrouwen te geven".

Zo, dat weten we dan weer.

Watervrees

Het is zo langzamerhand genoegzaam bekend dat in de landen achter het IJzeren Gordijn het sportieve leven geheel door de overheid wordt geregeld. Door de minister voor de sport wordt bepaald op welke wijze een team of een athleet zich moet voorbereiden op bijzondere gebeurtenissen. Hij stelt zich bovendien op de hoogte van alle factoren, die van betekenis kunnen zijn. Men zal er zich dus ook niet over verwonderen te vernemen dat de vice-president van het Tsjechische comité voor de sport dezer dagen in Bern is geweest. Daar worden namelijk in de tweede helft van Augustus van het volgende jaar de Europese athletiekkampioenschappen gehouden. In het stadion, waar de wedstrijden worden gehouden, heeft de man zich op de hoogte gesteld van de windkracht en de richting, van waaruit deze doorgaans waait. Ook is hij nauwkeurig op de hoogte gebracht van de temperatuurverschillen op bepaalde uren van de dag. Ook heeft onze vice-president zich laten voorlichten over de mogelijkheden die er zijn om vanuit de stad en de omgeving het stadion te bereiken en vervolgens heeft hij naarstig gezocht naar een hotel, waar hij zijn ploeg kan onderbrengen. Hij moest namelijk een hotel hebben waarvan één kamer een douche-cel heeft. De zoveelvoudige wereld-recordhouder Emil Zatopek, kapitein in het Tsjechische leger, heeft namelijk watervrees en durft geen bad te gebruiken.

Dreigement

De toeschouwers bij een voetbalwedstrijd in Kolding, Jutland, hebben zich onlangs geducht doen gelden. Zij hebben zich op een gegeven moment zelfs meester gemaakt van de bal en weigerden deze toen af te geven, omdat zij wegens de dichte mist niets van het spel konden zien. Toen de wedstrijd begon mochten de belangstellenden zich dicht bij de zijlijnen opstellen. Maar dat was, zoals achteraf bleek, niet voldoende. Vijf minuten na het begin rolde de bal over de zijlijn en werd prompt door het publiek veroverd. Een groepje ging vervolgens naar de scheidsrechter en eiste dat de wedstrijd zou worden gestaakt of dat er op een ander terrein zou worden gespeeld. Zonder bal kon er niet gespeeld worden en dus gaf de scheidsrechter toe. Men vond een veld waar de mist niet zo dicht was. Vierduizend toeschouwers marcheerden triomfantelijk door de stad naar het nieuwe terrein. De bal werd als een kostbare relikwie meegedragen en eerst op het laatste moment aan de scheidsrechter teruggegeven.

Voetbalpool

De Italiaanse sportwereld is in rep en roer, omdat de regering van plan is zich een groter stuk toe te eigenen van de wekelijkse voetbalpool-pudding. De pool, totocalcio, is na de oorlog door het Olympisch comité ingesteld om gelden te verkrijgen voor het weer op gang brengen van de sport. Het aantal deelnemers is in de loop der jaren zo groot geworden, dat het een wekelijkse millioenen-zaak is geworden. De grootste prijs die ooit is uitbetaald, is onlangs gegaan naar twee Italianen, die elk 105 millioen lire — 625.000 gulden — ontvingen. De staat kreeg tot dusver 23 procent van het totaalbedrag, thans wil men dit opvoeren tot 35 procent. De protesten komen uit de meest uiteenlopende richtingen. De trouwe deelnemers zijn bevreesd, dat de geldprijzen nu zullen verminderen, het Olympisch comité vreest, dat de bouw van Olympische stadia voor 1960 wordt vertraagd en de Italiaanse sportbonden, die jaarlijks een bepaald bedrag van de totocalcio ontvangen, zien die bijdrage in gevaar. Men wacht nu met spanning af wat het parlement gaat doen.

Goede burgers

Bent u met uw verloofde, vrouw of zoon eens met uw voetbalclub mee geweest om uw favorieten aan te moedigen in een uitwedstrijd? Was dat uitstapje niet veel duurder dan u verwacht had? Het geld, dat u voor **de kaartjes neerlegde was eigenlijk maar de helft van het door u uitgegeven bedrag nietwaar?** Maakt u zich echter niet ongerust. U hebt namelijk gehandeld als een goed burger, die een goede financiële toestand van het Rijk of van een gemeente wilde bevorderen. Sport levert veel geld op. Dat heeft één van de Zweedse sportbonden uitgerekend en de resultaten van die berekening bekend gemaakt in een brochure getiteld: „Sport, een belangrijk element in het economische leven van de gemeenschap".

Men nam het volgende voorbeeld. In 1952 werd in Stockholm een interlandwedstrijd gespeeld, die werd bijgewoond door 38.000 toeschouwers. Zij hebben in totaal 440.000 gulden uitgegeven om negentig minuten naar een voetbalwedstrijd te kunnen kijken. De kaartjes hebben echter slechts 170.000 gulden opgeleverd. Aan treinkosten werd betaald ruim 87.000 gulden, aan bussen 34.000 gulden en de trammaatschappij werd bijna negenduizend gulden rijker. Zij, die met een wagen gingen hebben ongeveer 120.000 gulden aan benzine uitgegeven.

Voor en na de wedstrijd en tijdens de rust werd 12.600 gulden besteed aan dranken en hartige hapjes en drieduizend gulden aan zoetigheid. Ongeveer vijfduizend mensen, die uit andere steden kwamen, hebben f 30.400 aan hotelverblijf betaald en verder f 72.000 aan maaltijden etc. De plaatselijke autoriteiten konden f 28.800 vermakelijkheidsbelasting innen.

Het aftreden van de Braziliaanse minister

Rio de Janeiro. — Bij het indienen van zijn ontslag stelde de Braziliaanse minister van arbeid João Goulart de president voor het minimumloon van 1200 tot 2400 Cruzeiros te verhogen en de landsarbeiders het recht te geven zich in een vakvereniging te verenigen.

DIONNE-VIJFLING EXIT.....

voortaan: Marie, Annette, Yvonne Cécile en Emilie Dionne

Er zijn niet veel meisjes over wie zoveel is geschreven als over de zusjes Dionne. Van hun geboorte af — nu al weer negentien jaar geleden — zijn ze achtervolgd door de lasten, die hun, die door de een of andere omstandigheid in het middelpunt der belangstelling staan, het leven moeilijk maken.

Achter de glimlach der vijflingen, die men op de foto's gewoonlijk ziet als gezonde en gelukkige meisjes, verbergt zich een tragedie en hoewel het eigenlijk hun ouders waren, die deze beleefden, geheel zonder sporen achter te laten, zijn de sensatiezucht en het winstbejag der mensen niet aan de zusjes voorbijgegaan.

Het begon al bij hun geboorte, twee maanden eerder dan de geneesheer, dr. A. R. Dafoe — dezelfde, die later beroemd en schatrijk zou worden door de verzorging der meisjes — deze had verwacht.

Toen de dokter op de boerderij der familie Dionne kwam, waren er reeds twee meisjes geboren, maar de vroedvrouw van het dorp, die al heel wat had meegemaakt, vertelde later, dat zij nog nooit zulke minuscule mensjes met zo weinig levenskans op de wereld had helpen komen. De kinderen wogen nog geen kilo en zij ademden niet. Twee uur later waren er nog drie zusjes geboren en hoewel geneesheer en vroedvrouw, bijgestaan door een paar buurvrouwen, deden wat zij konden, geloofde niemand dat de kinderen zouden blijven leven. Vooral de dokter was nogal pertinent in zijn verklaring: „Zij halen het niet", zei hij, „en de moeder is ook verloren."

Maar moeder en kinderen bleven leven en de eerlijkheid gebiedt ons te vermelden, dat de liefdevolle toewijding en de vasthoudendheid van de vroedvrouw hieraan veel meer debet waren dan de wetenschap en de nauwgezetheid van de geneesheer.

Eerst toen het wonder zich had voltrokken — toen de overwinning was behaald — zette de dokter zich voor de volle honderd percent in. Hij telegrafeerde naar New York en nog diezelfde dag riepen alle radiostations van Canada en Noord-Amerika het sensationele bericht om: „Dokter Dafoe van Callender in Noord-Ontario vraagt ten spoedigste een couveuse voor een vijfling."

Die couveuse kwam om zo te zeggen per kerende post per vliegtuig uit Chicago en tegelijkertijd was de belangstelling van Amerika opgewekt. Journalisten, zakenmensen en nieuwsgierigen kwamen in eindeloze stroom naar Callender, dat plotseling wereldvermaardheid genoot.

Ook cadeaux stroomden toe; zij kwamen uit alle delen van Canada en Amerika, ja, uit de hele wereld. Maar Oliva Dionne, de vader van de meisjes, wiens boerderij in de omgeving van Callender niemand wist te vinden, had hiervan geen vermoeden, en terwijl hij de grootste moeite had om de bakker en de melkboer te betalen, rolden goederenwagens vol cadeaux het stationnetje van het stadje binnen, alle geadresseerd aan dr. Dafoe.

Ook publiciteitsagenten en impresario's lieten zich niet onbetuigd en

Marie Dionne, een van de wereldberoemde vijfling, treedt in bij de zusters Dienaressen van het H. Sacrament. Onze foto toont haar te Quebec, terwijl zij afscheid neemt van haar moeder.

Dionne, die tenslotte geheel zonder ressources was, tekende eindelijk een overeenkomst, waarin hij zijn rechten op de vijfling gedurende de tijd van twee jaar afstond aan dr. Dafoe.

Toen begon de grote, doorlopende voorstelling. Heel Amerika wilde de vijf zusjes zien. Over alle wegen, tientallen kilometers in de omtrek, reden de auto's in bijna gesloten colonnes naar Callender, terwijl de radiowagens het huis van dr. Dafoe als het ware omsingelden.

Er werd in die tijd veel geld verdiend, door de dokter en door vele anderen. Ook de Dionne-zusjes kregen hun deel van de enorme bedragen, die het op sensatie beluste publiek betaalde om hen te zien.

De kinderen hadden een speelplaats met een glazen muur, waardoor het publiek hen kon zien, maar zij het publiek niet. Zo was het in theorie, maar in de practijk kwam het hierop neer, dat de kinderen de toeschouwers als een rij wazige gestalten langs hen heen zagen schuifelen, en deze parade der fantomen is de eerste en bleef de felste herinnering uit hun kinderjaren.

Die wantoestand duurde zes jaar, want tengevolge van valse berichten, die waren uitgegroeid tot een ware perscampagne tegen de arme Oliva Dionne, had de staat Ontario de kinderen aan het ouderlijk gezag onttrokken. Men voerde aan dat de ouders te onontwikkeld en te onbeschaafd waren om de meisjes behoorlijk op te voeden en dat zij geen begrip hadden van hygiëne.

Gedurende zes jaar vochten Oliva Dionne en zijn vrouw om hun kinderen; tenslotte wisten zij te bewerkstelligen, dat er een uitgebreid onderzoek werd ingesteld en toen kwam aan het licht, dat zij allerminst onbeschaafd waren en dat de acht zusjes en broertjes van de Dionne-vijfling uitstekend waren opgevoed.

Het was toen afgelopen met de show. Oliva Dionne, die nooit een cent had ontvangen van het geld, dat met zijn kinderen was verdiend, was een arm man, en hij stond er op dat de vijfling het eenvoudige leven van de broertjes en zusjes zou delen.

Thans zijn Marie, Annette, Yvonne, Cécile en Emilie Dionne negentien en een half jaar (zij zijn 28 Mei 1934 geboren) en het staat vast, dat zij niet als „De Dionne-vijfling" door het leven zullen gaan. Zij zullen ook geen filmsterren of variété-artisten worden. Moeder Dionne sloeg de spijker heel zuiver op de kop, toen zij in haar gebroken Engels zei: „Nee, mijn kinderen zijn geen filmsterren. Het zijn geen schoonheden, dat zie ik heel goed, en zij hebben ook geen bijzondere talenten. Men wil ze dus enkel hebben, omdat ze een vijfling zijn. En ik houd veel te veel van ze om een curiositeiten-show van ze te maken."

Het was tegen een agent van het grote Amerikaanse Circus Ringling, dat ze dit zei en een dergelijk antwoord kregen na deze nog vele op sensationele nummers beluste theateragenten; het einde van het onderhoud was steeds: „Werkelijk, wij willen geen geld, wij willen alleen maar dat men ons met rust laat."

Nu heeft men eindelijk begrepen en laat men de familie Dionne met rust. De vader der meisjes heeft trouwens bekend gemaakt, dat zijn vijf dochters binnenkort uit elkaar zullen gaan. Cécile, Annette, Emilie en Yvonne zullen hun studies voortzetten en Marie treedt in bij de zusters Dienaressen van het H. Sacrament, een Franse beschouwende orde te Quebec.

„De wegen van mijn vijf meisjes gaan nu uiteen", zei vader Dionne. „En dat is het beste. Zij zijn volwassen en zij moeten zich ernstig met hun toekomst bezig houden."

Yvonne zal naar Montreal gaan om kunstwetenschap te studeren; Cécile, Annette en Emilie keren terug naar de onderwijsinstelling, die zij gedurende het leerjaar 1952-'53 nog alle vijf bezochten.

De Dionne-vijfling heeft opgehouden te bestaan; er zijn alleen nog maar vijf meisjes, die alle vijf vurig wensen voortaan als vijf gewone meisjes door het leven te gaan. Als Marie, Annette, Yvonne, Cécile en Emilie Dionne.

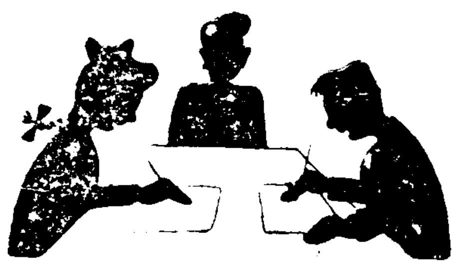
De Dionne-vijfling ruim een jaar geleden tijdens een bezoek aan het vermaarde Waldorf-Astoriahotel te New York. Van links naar rechts: Emilie, Marie, Annette, Yvonne, Cécile.

Handelsaccoord tussen Rusland en Argentinie

Buenos Aires. — Een woordvoerder van het Argentijnse ministerie van buitenlandse zaken heeft medegedeeld, dat een Argentijnse handelsdelegatie contracten heeft gesloten in Rusland voor de levering van kapitaalgoederen voor bijna 50 millioen dollar. De Argentijnse delegatie, die thans in Parijs vertoeft na een bezoek aan Moskou, zal ook naar Praag vertrekken.

Twee olie-experts zullen naar Boekarest vertrekken en er olieboorinstallaties en -werktuigen voor de oliebewerking bestuderen en mogelijk aankopen.

Parijs. — In tegenstelling tot het bericht van Dinsdag meldt AFP thans in welingelichte kringen vernomen te hebben dat er nog geen plan voor hervormingen van de staatsinrichting van Tunesië aan de Franse regering is voorgelegd.

AMIGOE VAN DE JEUGD

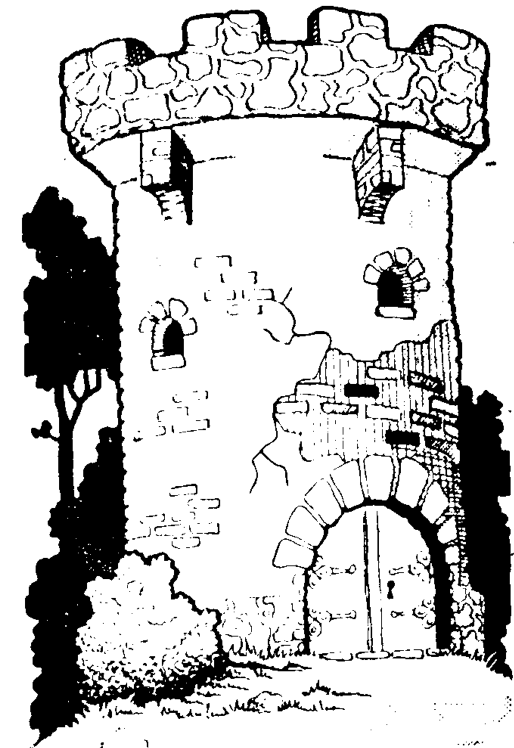

De betoverde toren

In een land regeerde een jonge koning, die bij zijn onderdanen niet bemind was. En dat was zijn eigen schuld, want Almorel, zo heette hij, was trots, gaf niets om zijn volk, dacht alleen aan te regeren en verkwistte met zijn hovelingen de belastingen, die de mensen met moeite opbrachten. De regering liet hij over aan zijn gunstelingen, die zich op alle mogelijke manieren verrijkten en voor het land niets deden. En van de raad en de waarschuwingen van enige verstandige mannen, die het goed met hem meenden, trok Almorel zich niets aan.

De stad stond op een heuvel in een bos, een paar uur van de hoofdstad, een oude toren, die door een ijzeren deur gesloten was. Van die toren werd verteld, dat, al een koning er binnen kon komen, hem de toekomst zou worden voorspeld. Verschillende koningen haden 't al beproefd, maar niet één was 't gelukt.

Op zekere dag zat koning Almorel met enige van zijn hovelingen aan een feestmaal. 't Ging er lustig toe en de gasten waren door de wijn verhit. 't Gesprek kwam op de raadselachtige toren en opeens riep Almorel uit: „Morgen trek ik er heen en ik zal er binnen komen, 't mag kosten wat 't wil! En wie van jullie met mij is, volge mij!" En alle gasten juichten hem toe en beloofden, dat ze met hem mee zouden gaan.

De volgende morgen bij prachtig zomerweer ging 't gezelschap te paard op weg. Een smid en een paar van diens knechts, van allerlei gereedschap voorzien, trokken mee. Zo kwam men bij de toren en nu beval Almorel de deur te openen. Een menigte sleutels worden geprobeerd, maar er was er geen, die paste. De koning gaf daarom bevel de deur open te breken. Maar alle pogingen van de smid en zijn helpers waren tevergeefs en evenmin gelukte 't, een gat in de muur te maken. Wel een uur werkten de mannen, dat 't zweet hun langs 't gezicht liep, zonder ook maar 't minste te vorderen. Almorel verloor zijn geduld. "Geef hier!" zei hij, nam een van de knechts het houweel uit de hand en trad er mee op de deur toe. Maar vreemd..... Op 't zelfde ogenblik ging die knarsend open. De koning wilde nu binnentreden, maar stond opeens voor het bronzen beeld van een reusachtige krijgsman, die dreigend met 'n knots zwaaide om de toegang te beletten. Toen Almorel echter zei: „Ik ben de koning," liet de reus onmiddellijk zijn knots zakken. De koning en zijn gevolg kwamen nu door een kleine gang in een ronde zaal, die, ofschoon er geen vensters waren, toch helder verlicht was. De vloer was van wit marmer en van veelkeurige, kunstig samengevoegde stenen warende wanden op de zoldering. Midden in het vertrek

stond een gouden tafel en daarop een met edelgesteenten versierd kistje van hetzelfde metaal. De koning maakte het kistje open: er lag niets in dan een blad perkament, dat met vreemde tekens beschreven was. Nauwelijks had hij 't aangeraakt, of 't vloog in brand en was in enkele ogenblikken in een hoopje as veranderd. Uit die as steeg een wolk op en in die wolk zagen de koning en zijn hovelingen een vreemd schouwspel.

Een leger kwam opdagen van ruiters en voetknechten. De wapenen schitterden in de stralen van de zon en de banieren wapperden in de wind. Het waren mannen uit een vreemd land, maar er waren ook velen bij uit Almorel's rijk. Toen verscheen een tweede leger en de aanvoerder was...... koning Almorel. De twee legers ontmoetten elkaar en er ontstond een vreselijk gevecht.

Ontelbare pijlen vlogen door de lucht; lansen en zwaarden bliksemden; mensen en dieren strotten neer. Daar opeens sloegen de soldaten van Almorel op de vlucht en onder de vluchtelingen was ook de koning...... Toen verdween alles, maar tegelijk begonnen de muren te barsten en te wankelen. Haastig snelden allen naar buiten en nauwelijks waren ze weer in de open lucht, of met donderend geraas stortte het gebouw ineen.

Almorel was erg onder de indruk. Toen hij weer in zijn paleis was, liet hij een oud dienaar van de vorige koning, Polendos geheten, een wijs en verstandig man, die ook bij hem hoog aangeschreven stond, roepen, en vertelde hem, wat hij gezien had.

„Koning," zei Polendos, „wat ge gezien hebt, is een waarschuwing. Trek ze u aan voor het te laat is en regeer beter."

Almorel besloot dat te doen. En werkelijk, hij scheen geheel veranderd. Een betere tijd scheen voor 't land aangebroken. Maar dat duurde niet lang. Al gauw waren al zijn goede voornemens vergeten. Zou hij bang zijn voor wat toverij? En hij regeerde nog harder dan vroeger en toen Polendos hem nog eens waarschuwde, verbande hij hem uit de hoofdstad.

Veel voorname mannen, bezorgd voor hun leven, verlieten het land. Ze vluchten naar koning Florian, de grootse vijand van Almorel en spoorden hem aan, diens rijk te veroveren. Ze verzekerden hem, dat dit niet veel moeite zou kosten, daar Almorel veel vijanden had. Nu daar had Florian wel zin in en onverwachts viel hij met een leger in Almorel's land. En daar hij beweerde, dat hij alleen gekomen was om het volk van de dwingelandij te verlossen, kreeg hij van alle kanten hulp en groeide zijn leger met de dag aan.

Almorel zag nu, dat Polendos gelijk had gehad. Maar hij kon nu niets anders doen dan tegen de vijand optrekken. Het kwam tot een slag. Almorel vocht dapper, maar leed de nederlaag en ternauwernood gelukte 't hem te ontsnappen.

Geheel alleen bereikte hij 'n brerivier. Hier viel zijn paard, door vermoeienis uitgeput, dood neer. Almorel ontdeed zich nu van zijn schitterende wapenrusting en de tekenen van zijn waardigheid en legde alles bij de oever. Als de vijand dit vond, zou hij denken dat de koning de rivier had willen overzwemmen en daarbij verdronken was. Tegen de avond kwam hij bij een onbewoonde, half ingestorte hut, waarin hij de nacht doorbracht.

De volgende morgen ging hij weer op weg. Dagenlang trok hij zo voort, levende van de schrale kost, die hij hier en daar bij een boer of een herder ontving, altijd in gevaar herkend of verrader te worden. Waarheen?

Zo bevond hij zich op een avond in de hut van een herder en hoorde nu tot zijn grote verrassing, dat niet ver van daar een klein landgoed lag, waarop Polendos behandeld werd maar hij wist ook welk een edel man deze was en besloot hem op te zoeken.

De volgende morgen ging hij naar 't landgoed en werd er met de grootste hartelijkheid ontvangen. Polendos verzocht hem hier te blijven. Op deze afgelegen plek, waar zelden iemand kwam, was hij veilig en kon hij rustig afwachten, wat verder zou gebeuren.

Almoral bleef dus op 't landgoed. Enige maanden gingen zo voorbij. Almorel had intussen ingezien, dat hij verkeerd had gedaan en dat, wat hem overkomen was, zijn verdiende loon was. Intussen had koning Florian het rijk veroverd. Maar nu hij zover was, kwam er niets van al zijn beloften terecht en werd hij groter dwingeland dan Almorel ooit geweest was, terwijl zijn soldaten zich als rovers gedroegen. 't Gevolg was, dat al gauw iedereen wenste, dat Almorel, al had hij dan ook niet zo best geregeerd, maar gebleven was.

Polendos wist, wat er bij het volk omging. In 't geheim sprak hij met enige dappere en bekwame mannen en 't gelukte hun een klein leger te verzamelen. Almorel stelde zich aan het hoofd en op het bericht, dat de doodgewaande koning nog leefde, greep het volk overal naar de wapenen en wel met zoveel geweld, dat Florian hals over kop het land moest verlaten en kort daarna een voor hem zeer nadelige vrede moest sluiten.

Weldra was Almorel nu weer overal als koning erkend en daar allen, die zich vroeger tegen hem verzet hadden, vergiffenis kregen, werden zijn bitterste vijanden nu zijn beste vrienden. Van nu af regeerde hij als 'n edel en zachtaardig vorst en bracht door verstandige wetten het rijk tot grote bloei.

DE DROOM VAN DARO, DE DURFAL!

Ontmoedigd staren Jim en Ned naar „De rappe Jager", die in de mist verdwijnt, en kijken elkander dan wanhopig aan.

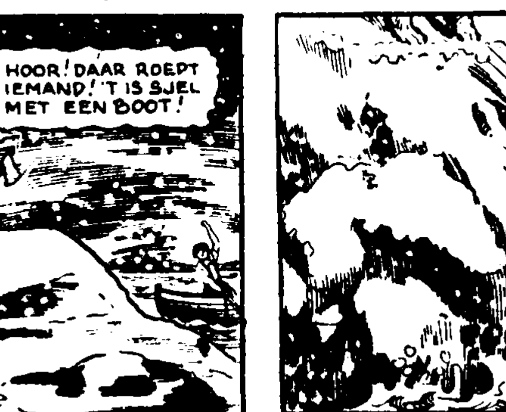
De beer zit hen op de hielen en met de uiterste krachtsinspanning klimmen ze tegen een rots op, zodat ze even buiten gevaar zijn.

Eenmaal boven, beginnen ze stenen te zoeken om zich de beer van het lijf te houden. Tussen een steenhoop vindt Jim een fonkelende bijl.

Terwijl hij de bijl bewonderend bekijkt, roept Ned om meer stenen, want de beer klimt al hoger. Plots horen ze Sjel roepen, die met een bootje nadert. Op het schip was hun afwezigheid bemerkt.

Jim en Ned laten zich van de rots glijden en springen in de boot. Sjel moet hen tot kalmte manen. „Maar er zit ons een ijsbeer op de hielen! Roei weg, Sjel!" schreeuwt Jim.

Nu ziet ook Sjel de beer; hij rukt aan de riemen en de jongens zijn buiten gevaar. Maar Sjel kijkt ernstig en zegt, dat de kapitein heel erg boos is, omdat Ned en Jim het schip verlaten hebben

Jim vertelt, waarom zij op de ijsberg geklommen waren en hij laat Sjel de bijl zien. „Hij lijkt wel van zuiver goud," zegt hij. Aan de reling staat Daro de beide weglopers op te wachten.

De jongens moeten Daro naar zijn hut volgen. Ze vrezen, dat ze straf zullen krijgen, maar Daro is vol belangstelling voor de bijl. „Er lijkt een kaart op het lemmet gegrift te zijn," zegt hij.

„Misschien wel van een schateiland," meent Jim. Dan horen ze een bons op de deur en Jim, die de schrik nog in de benen heeft, kruipt weg achter een kist, bang, dat hij de beer zal zien binnenkomen.

ONZE WONDERE WERELD

NABOOTSING

ZWAKKERE BROEDERS ONDER DE DIEREN BESCHERMEN ZICHZELF ONDER MEER OF DOOR HUN KLEUR AAN TE PASSEN AAN DE OMGEVING, OF DOOR DE VORM NA TE BOOTSEN VAN DIEREN DIE STERKER BEWAPEND ZIJN.

Beroemd kaartenmaker

Dat was Willem Janszoon Blaeu, overleden te Amsterdam Nederland, in 1638, dus 316 jaar geleden.

Als we op school of thuis een atlas raadplegen, denken we er niet bij na, dat daar heel wat voor nodig is om die te tekenen en te drukken. Vroeger was dat natuurlijk nog veel moeilijker en er bestonden eeuwen geleden niet veel goede kaarten en atlassen.

Door de ontdekkingsreizen naar vreemde landen ontstond natuurlijk de vraag naar goede kaarten; dat was vooral in de zestiende eeuw.

Blaeu vestigde zich omstreeks 1600 als boekdrukker te Amsterdam. Hij legde zich toe op de vervaardiging van kaarten, atlassen, aarde- en hemelglobes. Deze overtroffen door nauwkeurigheid alle tot dusver verschenen kaarten op dit gebied. Spoedig werd Blaeu „kaartenmaker van de Oost-Indische Compagnie". Na een zéér werkzaam leven overleed hij in 1638. Zijn zoon Joan Blaeu zette het bedrijf voort. Deze werd niet minder beroemd. Hij gaf o.a. een drie-delige atlas uit en enige jaren later werd deze atlas zo uitgebreid, dat hij twaalf zware delen besloeg. Dit kostbare werk is in de geschiedenis bekend gebleven als de „Atlas van Blaeu." Vrijwel alle kaarten van Blaeu zijn kunstig versierd. De naam leeft nog voort in het Blaeustraatje te Amsterdam, bij de Nieuwe Kerk in de buurt van de Dam. Wie ooit in Amsterdam komt moet dat straatje eens proberen te vinden. In dat steegje was het bedrijf gevestigd, waar de beroemde atlassen en kaarten werden vervaardigd.

Blaeu, de beroemde kaartentekenaar.

JACOBSLADDER

In de scheepvaart, werktuigkunde, enz. kent men de Jacobsladder. Het is een lange ladder, een z.g. ladder zonder einde, of een soortgelijk apparaat waarmede of waarlangs iets getransporteerd wordt. De naam is ontstaan uit de Bijbelse Geschiedenis, namelijk het droomgezicht van de aartsvader Jacob, beschreven in Genesis 28 vers 12:

„En hij droomde, en zie een ladder was opgesteld op de aarde, welker opperste aan de hemel raakte"

SIMSON

Een buitengewoon sterk persoon wordt wel Simson genoemd. Dit is de naam van een der rechters van Israël, die over een enorme lichaamskracht beschikte. Hij gaf het geheim van zijn kracht prijs aan de schone, doch verraderlijke Delilla, die hem daarna aan zijn vijanden overleverde. Vandaar ook Simsonsverzuchting, voor een verlangen, om nog eenmaal de oude kracht terug te mogen hebben